

DOMOLJUB

**SLOVENSKEMU LJUDSTVU
V PODUK IN ZABAVO.** ❁

Inserati se sprejemajo po sledečih cenah: Enostopna pettivrsta (bestina „Domoljubove“ širine, 34 mm) stane za enkrat 30 v, če se tiska dvakrat 20 v, če se tiska trikrat 24 v. Pri večkratnem objavljenju znaten popust — Reklamne notice navadna garmondvrsta 60 v. Čekovni promet poštno-hranilničnega urada št. 824.797.

Izhaja dvakrat na mesec in sicer prvi četrtrek po 1. in 15. v mesecu. Cena mu je 1 K 60 v na leto, (za Nemčijo 2 K 8 v, za Ameriko in druge tuje države 2 K 80 v). — Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvo „Domoljuba“, Ljubljana, Semeniške ulice št. 2, naročnosa, reklamacije in inseratni pa: Upravništvo „Domoljuba“ Ljubljana, Kopitarjeve ulice št. 2.

Štev. 3.

V Ljubljani, dne 1. februarja 1905.

Leto XVIII.

Ogrski sosed.

Pri sosedu na Ogrskem se godé zanimive in važne reči. Ravno dni so imeli volitve v državni zbor. Ministrski predsednik grof Tisza, stranka kalvinec in silno ohol mož, je preč nekako s silo spravil v zborstvo v veljavo stroga določila proti stranki. Zato je nastala velika nezadovoljnost pri vseh strankah, ki gredo z vlado. V državni zborstvo so se pretepali; rednega delovanja ni bilo mogoče pričakovati. Tisza zbornico razpustil in pisal nove volitve. Misli je, da bo njegov stranka zmagala. Sam hodil krog po deželi in ž njim tudi ministri, ter je agitiral in imel mnogo shodov. Vse pa ni nič pomagalo. Pri volitvah je izgubila njegova stranka nad 50 poslancev.

Na Ogrskem ima gotovo manjšina. V ogrski državni zbor pa po hrvaška zbornica 40 poslancev. Vse se ne ve, kaj bodo storili. Dopolnili so se ti še slabše obnašali kakor bi bili berači. Molčali so kot zid in ne glasovali z vlado. Kaj bodo naredili sedaj, še ne vemo. Kaj pa bodo naredili težko. A tudi oni gotovo ne bodo rešili Tisza. Z njegovo bahavostjo v kraju.

Kaj pomeni Tiszov padec za nas? S Tiszom so se prevrgli liberalci. V ti stranki so se združevali taki ljudje, kakor pri naših liberalcih, taki namreč, ki govore o vseh mogočih stvarih: o napredku, omiki, svobodi, narodnosti, mislijo pa na svoj žep. Liberalci so sicer vedno povdarjali, da se hočejo držati habsburške rodovine, in da so zvesti podložniki kralja Frančiška Jožefa, toda pravzaprav je pri njih, ki imajo vse judovske kapitaliste v svoji sredi, toliko zvestobe, kakor pri Košutu in njegovi stranki. Dalje so trdili ogrski liberalci, da hočejo ostati z nami v skupni gospodarski zvezi, da nečejo, da bi naša državna polovica zaprla svoje meje njihovemu blagu in oni našemu s primernimi carinami. V resnici pa trdijo to samo iz sebičnosti. Radi bi nas oškodovali, kolikor se da. Tako kakor je zdaj, je boljše za njihove žepce.

Tiszu in njegovim pristašem lahko po pravici rečemo, da so sebični hinavci. Za skupno državo so toliko vneti, kolikor Košut, a hkrati so kapitalisti in mogočnejši, ki se za ljudstvo nič ne menijo. Iz srca smo veseli, da je padla ta proticerkvena, protiljudska in protiaustrijska stranka.

Res je, da so njeni nasprotniki,

ki so zmagali pri volitvah, še bolj glasni sovražniki naše državne polovice. Toda vsaj odkritosrčni so. O njih vemo, kaj mislijo. Z njihovo zmago je stopilo na dan mogočno vprašanje samostojnega gospodarstva obeh držav. Zato pišemo ta članek, da že danes opozorimo zlasti naše kmečko ljudstvo na to važno reč. Ne bo več dolgo, ko bodo na mejah med Ogrsko in nami stali financarji in se bo morala od blaga, ki bo šlo tja ali sem, plačevati carina. Za kmeta bo to odločno boljše. Ogrsko žito, vino in ogrska živina je zdaj potiskala ceno našemu žitu navzdol. Ogrski mlini so uničili naše mlinarstvo. In poleg tega smo imeli od odprte meje še drugo ogromno škodo. Trgovina je na Ogrskem večinoma v judovskih rokah; med judi je silno veliko sleparjev. Zato smo dobivali ravno z Ogrskega vse polno ponarejenih poljedelskih pridelkov: Ogrski jud je pošiljal k nam brez carine ponarejeno vino, ponarejeno surovo maslo, pokvarjeno moko. Ogrski jud je goljufal naše strojarje s svojim goljufno težje narejenim usnjem in je oškodoval našo živino s svojimi kužnimi boleznimi. Zlasti pri prašičih smo imeli vsled tega ogromno škodo.

Stranka, ki je na Ogrskem zmagala, si je odkrito zapisala na svojo

zastavo gospodarsko ločitev od Avstrije. Nam je prav! Naš kmet si bo oddahnil. To je dobra posledica ogrskih volitev. Važen je pa tudi nauk, ki ga nam dajejo. Ta slove: Sebični, neodkritosrčni, proticerkveni in protiljudski hinavski liberalizem crka povsod. Crknil bo tudi pri nas!

Političen pregled.

Državni zbor zopet zboruje.

Ko je zadnje zasedanje v začetku decembra meseca razbilo predlog prejšnjega ministrskega predsednika Kerberja, in ni hotelo privoliti 69 milijonov državnega posojila, se je moral Kerber osramočen umekniti s svojega ministrskega sedeža in ga dati Gavčiču, ki je na dan 24. januarja sklical zopet državni zbor, da bi uredil zametano razmerje v državi. Preden je sklical minister državni zbor, se je pomenkoval z načelniki različnih strank, da bi zvedel njih pritožbe in mnenje. Minister bo pritiskal zlasti na to, da bi poslanci umeknili vse svoje nujne predloge, da bi tako čim prej rešili posojilo 15 in pol milijona za ponesrečence. Ako bi pa poslanci kljub temu tiščali z nujnimi predlogi, bi pa predsednik najprej te hitro rešil, potem pa brž ono. Novi minister se res trudi, da bi omogočil delovanje v državnem zboru. Zato so ga pa poslanci tudi spoštljivo sprejeli, ko je nastopil ta dan prvič v zbornici. Vsem so bile všeč njegove besede, ko je rekel, da bo skušal nepristransko vladati in dati vsakemu svoje, vstreti vsem opravičenim željam vseh narodov avstrijskih. Že dolgo let ni bila seja tako mirna in stvarna kakor sedaj. Koliko bo minister tega izpolnil, to bomo šele videli. Slovenci so združeni v lepi slogi s Čehi in zato bodo skupne z njimi novemu ministru šli na roko ali pa ne, če jim bo ta polena metal pod noge.

Nasilne državnozbornske volitve na Ogrskem.

Na Ogrskem bodo sedaj volitve v državni zbor, in se strašno pokajo za nove poslance. Ministrski predsednik je prejšnji zbor s silo razgnal, da bi tako dobil za prihodnje boljše poslance. Da bi zagotovil prosto in svobodno volitev, je izdal oster ukaz, da naj nastopijo oblastniki z vsemi postavnimi pripomočki proti takim, ki bi koga nagovarjali, naj voli proti vladnemu namenu. Nastopata samo dve stranki, ena je za vlado, druga pa proti nji; zato ena

drugi nagaja. Zlasti nasilni so vladi sovražni hujškači. V nekem mestu so vladi sovražni mesarji sklenili, da ne bodo predajali mesa nasprotnikom. Ko se je v neki drug kraj pripeljal vladni kandidat, so streljali nanj. Taki dogodki se vrše po celem Ogrskem vsak dan. Da bi vlada pomirila in ostrašila volivce, je poklicala veliko vojakov v ogrske kraje. Šli so tudi slovenski fantje celovškega regimenta. Dosedaj je bilo pri volivnem gibanju 5 mrtvih in 112 ranjenih. Svoje kandidate so postavili tudi ogrski Slovaki, naši bratje po rodu; če bodo kaj opravili, se ne vé; nič več pa si ne upajo postaviti kandidatov ogrski Slovenci, ki jih še sedaj živi okoli 100 000, a so že napol pomažarjeni.

Komb — padel.

Najhujši preganjavec katoliške cerkve na Francoskem, ministrski predsednik Komb, je padel s svojega umazanega sedeža. Več let je prizadejal udarec za udarcem katoliški cerkvi, pognal je vse redovnike in redovnice in oklical francosko državo za ajdovsko, a zdaj je dobil nezaupanje celo pri lastnih pridruženih. V državnem zboru je dobival vedno več sovražnikov, ki so se zarotili, da ga spravijo z ministrskega sedeža, če se sam ne umakne. No, umeknil se je rajši sam, in z njim vred vsi drugi ministri. Zdaj imajo že druge ministre, predsednik je Ruvijč, ki kaže boljši biti, nego je bil Komb. Komb je porabljal najgrše pripomočke proti katoličanom, da jim je škodoval. Vse verne može je izpodrival pri službah, naredil je že celo načrt, kako bi ločil cerkev od države in kako bo pobral cerkveno premoženje — a padel je prej sam, nego je mislil, da bo padla cerkev.

Štrajk na Nemškem.

V pokrajinah ob reki Ruri, kjer koplje nad 270.000 delavcev premog, so ustavili delo; premajhna plača in preveliko trpinčenje s strani delodajavcev je prignala rudarje, da so ustavili delo, hoteč si tako priboriti svojih pravic. Delavci zahtevajo, da jim uredijo delavni čas, da jim plačajo po vrednosti izkopanega premoga, jim postavijo nadzornike, da jih ne bodo delovodje zatirali in še drugega več. Vsi nemški prebivavci so jim naklonjeni. Med delavci je tudi zelo veliko Slovencev, dalje 16.000 Čehov in 82.000 Poljakov. Dosedaj še niso nič dosegli. Delavci so pri volji toliko časa štrajkati, dokler jim ne vstrežejo.

Revolucija na Ruskem.

Grozni boji v Peterburgu.

Na Ruskem se že delj časa poteguje za to, da bi dopustil car državni zbor, katerem bi ljudstvo po svojih poslanicah sklepalo postave in si lajšalo svoje težave. Sedaj ima vso oblast le car v rokah, drug nima nihče nič svetovati, nič govoriti. Če car ukaže, to izpolnijo državni uradniki, ki pa niso pravični in pošteni, ampak zelo nasilni ljudje. Tako pretrpi ljudstvo res veliko krivic. Že zemstva so se zadnji čas izrekli za vstavo, to je za državni zbor in ministri, ki bi tako vladali, kakor je na primer naši Avstriji uravnano. Ali car je gluha na vse te glasove; on hoče tudi nadalje sam vladati. To je vzbudilo seveda nejevoljo in mrznjo do njega, ki so jo tudi na zunaj pokazali. Najprej so dali čutiti carju ob prihodku so blagoslavljali vodo v reki Nevi.

Napad na carja ob Nevi.

V Peterburgu je že od nekdanj naravnato da blagoslove v zimskem času reko Nevi, ki teče skozi mesto; pri tej slovesnosti je tudi car z vsem svojim dvorom. Da je slovesnost še večja, vojaki tudi streljajo, sveda s slepimi strelji. Zdaj so pa oddali vojaki prave strele, ki so bili namenjeni carju in njegovemu dvoru. K sreči carja in njegovih iz carske hiše ni zadela nobena krogla, ampak le carske stražnike. Šest krogel je priletelo v carjevo zimsko palačo, ki so okna razbile; druge krogle so šle v carjevo paviljon. Car je obstal smrtnobled, a se hotel premagati, da bi se delal, kakor bi ne bilo nič zgodilo. Kako vre zoper carja nam je pokazalo to streljanje, ki so ga povzročili tisti vojaki, ki so v carski straži

Delavski štrajk.

Hujše nasledke kot streljanje carja straže je imel štrajk delavcev peterburških mest. Prvotno iz tega ni bilo drugega, nego navaden štrajk nezadovoljnih delavcev, da bi si tako priborili večje plače. Ali delavci so med štrajkom premenili svoje prve načrte ter obrnili vso ost na carja. Zgodilo se je pa to takele. Nezadovoljni delavci so sklenili ustaviti delo za toliko časa, dokler jim njihovi gospodarji ne zboljšajo plače. Ker njih gospodarji o tem niso hoteli nič slišati, so šli delavci nad ministre, naj posredujejo pri njih gospodarjih. Ali tudi niso nič opravili. Zato so sklenili delo obrniti se naravnost do carja, da jim zboljša njih stanje. Sklenili so v nedeljo popoldne ob 2. uri skupno korakati pred zimsko palačo carjevo. Še prej so pa

li delavci carju prošnja, v kateri ga pro-
p, naj ustanovi državno zbornico, da se
le ta potegnili za nje, ker so jih njih
podarji in tudi uradniki pehnili od sebe.
ven so prosili carja tudi, naj se pokaže
simski palači na balkonu, brez bojzani,
bi se mu kaj žalega storilo. Take so se
pravljali delavci za v nedeljo popoldan,
bi v tem večjem številu korakali pred
jevo palačo. Tiste, ki niso bili voljni
vkati, so prisilili s tem, da se polomili
pje po tistih tovarnah. Med delavci in
licaji so nastali že v soboto na več kra-
spopadi. Vendar orožja niso rabili; in
i v nedeljo so sklenili čisto neoboroženi
pred carja, da bi tako pokazali svojo
roljubnost. Vse to se delali očitno, zato
je car dobro pripravil na to. Dal je po-
je, naj vojaki in policaji vsa predmestja
stavijo, da bi delavci tako ne mogli do
ske palače, ki leži v notranjem delu. V
deljo zjutraj ob 8. uri je že stalo vojaštvo
carjevi palači, in po vseh peterburških
dmestjih in ulicah so bili porazdeljeni
aki, peš in na konjih. Ves promet so
avili. Železnice po mestu niso vozile, pro-
avne so bile zaprte.

Delavci pred carjevo palačo — vojaki streljali.

Okoli poldne so se delavci že zbirali v
njih krajih mesta; jih je na tisoče pri-
alo. Vojaki so jim branili vhod v notranji
mesta. Delavci so jih prosili, naj jih
ste svojo pot, češ, da gredo miroljubno
carju. Ali vse zastonj. Čete so jele stre-
ti; najprej so oddali slepe strele; ko pa
ni nič izdalo, pa prave. Na mnogih kra-
so jih vojaki ustavili, na drugih se je
delavcem posrečilo prodreti vojaške vrste.
el se je strahovit boj. Vojaki so streljali,
tveci so padali kar trumoma na tla a
če se ni zmenil. Množice se je lotila
nost; v obupu so se rinili naprej. Neka-
so metali kamenje na vojake, drugi so
z nožmi napadli, vojaki so streljali še
e. Na čelu delavcev je stopal duhovnik
pon, s križem v eni roki, a v drugi
olo papirja, na kateri je bila prošnja do
ja. Gapon je prosil častnike, naj usta-
o streljanje. A ni bil uslišan. Vojakom
je posrečilo ubraniti delavcem dohod do
jeve palače. Ko so videli delavci, da se
morejo preriti do palače, začno ruvati
ojavne drogove, drugi so se lotili mostov
ruvali ograje in tako naprej. Ob 4. uri
množice jele odstopati s krvavimi gla-
ni. Peterburg je bil kakor ob vojski. Po
icah so ležale trume mrlj-
v, ki so bili ustreljeni ali poklani s
ljami. Med njimi je stokalo na tisoče
jenih, eni so se vlekli naprej s prebi-
črepinjami, drugi s kroglo v telesu.

Bolnišnice so bile hitro prenapolnjene z
ranjenci, tako, da so morali pod milim
bom šotore zanje delati. Mrtvih je bilo,
k a k o r p o r o č a j e, čez 2000, r a-
n j e n i h o k o l i 8000. Vihar se je polegel
šele zvečer. Mesto je bilo podobno vojnemu
taboru; vojaki so hodili celo noč po mestu
in odpravljali sledove strašnega dneva. Vo-
jaki so še tudi drugi dan zasedli mesto.
Delavci so hodili po mestu sem in tja, lo-
mili mostove, vdiral v prodajavne in skladišča,
zlasti v predmestjih je zavladała po-
polna razdivjanost. Zdaj so se obrnili de-
lavci na carja in mu pretijo, naj izpolni
njih želje. Miru še dolgo ne bo, zakaj z de-
lavci so tudi izobraženi krogi mnogo dru-
gih ruskih mest. Car je ukazal več polkov
oborožiti, da tako z vso silo že v kali za-
duši vsak upor. Vre že tudi po deželi.

Rusko-japonska vojska.

Doma v Rusiji so se med tem časom
godili bolj zanimivi dogodki ke na bojišču.
Tu je stopila vojska zdaj v drugo stanje,
odkar je padel Port Artur. Japonci so se
oddehnili ob tem, zakaj padla je najmoč-
nejša trdnjava na svetu Premagati so mo-
rali največje težave, predno so ga dobili v
roke. V Mandžurije je odšlo 32.000 Japon-
cev k glavnemu poveljniku O j a m u. Obe
vojski v Mandžuriji se nista nič spremenili.
Na mnogih krajih sta si sovražnika tako
blizu, da se sliši govorjenje iz nasprotnega
tabora. Brez manjšega boja ni. Vojaki žive
v pozemeljskih kočah, ki jih grejejo z
ognjem. Ruska vojska je razdeljena v tri
velike dele, ravno tako japonska. Kuropatkinov
uspeh je dosedaj v tem, da je pomeknil
svoje čete proti cesti, katera veže Japonce
s svojo domovino; na ta način hoče Japonce
čisto odrezati od domovine in jih obkoliti.

Bitka se je pričela!

General Kuropatkin poroča carju 25. t.
m.: Nadesnem krilu se je pri-
čela ofenziva proti sovraž-
niku. Temperatura znaša 16 stopinj pod
ničlo. Drugi Kuropatkinov brzojav od 25.
t. m pravi: Zasedli smo Kajlatozo in Kej-
putago, 7 vrst jugozahodno od Landepua.
Dne 26. t. m. brzojavlja Kuropatkin: Po-
ročil o naših izgubah pri napadih na Kaj-
latozo in Kejputago še nisem dobil. Kajla-
tozo so naši zasedli, ne da bi bili oddali
le en strel. Kejputago so pa Japonci hra-
bro branili; toda slednjič ob 10. uri zve-
čer so jo zasedli naši Konjenica je zasle-
dovala 2 dragonska polka, ki sta se hitro
umaknila.

Iz Mukdena se poroča 27. t. m.: Bije
se velika bitka. Izgube na obeh
straneh so jako velike; posebno v centru
je že prišlo do boja mož proti možu.

T o k i o, 27. jan. Ruski konjeniki so
z oddelkom artiljerije prišli preko Saha ter
napadli Japonce. Boj se razvija in postaja
splošen.

LISTEK.

Kako je Smrekar deklo vdi- njal, pa ženo dobil.

Smrekar iz Zlatega polja jih je imel že
nekaj nad trideset. Njegovo posestvo je
bilo največje; kakšnih 50 oralov njiv in trav-
nikov in potem pa še čez 30 oralov dobro
zarastenih gozdov in še nekaj — precejšen
kupec bankovcev. Kaj ne, lahko je včasih
malo bolj trdo stopil! Manjkalo mu je le
nekaj, zdelo se vam gotovo ne bo čudno,
saj manjka vsakemu kmetu, ki ima obširno
posestvo; namreč delavcev je imel vedno
premalo, pa „boljše polovice“ — Smreka-
rice, še ni nihče poznal. Ko mu je umrl
oče, se je prav po gorenjsko napucal in
potem potrkal pri Bogataju. A smola je
smola — Smrekar je dobil „korbco“. To je
prišlo navihancem prav; s slamnatimi venci
so lepo okrasili in prepletli vso korbo, na
vrhu pa pripopali listek s sledečo pesmico:

Smrekar iz Zlat'ga polja se ženit je šel,
pa korbco dobil je;
po poti, ko spet se je vračal domov,
denarce zapil je.

Smrekar iz Zlat'ga polja, to čeden je fant,
pa silno bogat je —
ugriznil v ženitno bi jabolko rad —
prekisel ta sad je.

Smrekar iz Zlat'ga polja je jezen postal;
z glavo je zamajal;
sedaj pa France bo štacuno odprl
in — korbce prodajal.

Smrekar sicer ni pričel kupčevati ne s
korbami in tudi ne s korbami, ne na drobno
pa tudi ne na debelo, pač pa je trdno sklenil
vse žive dni ostati „ledig pa frej“. Če so se
prikradle v njegovo glavo misli, da bi bil čas
za ženitev, takoj mu jih pregnal saj za pol leta
spomin na ozaljšano korbco. In vendar je
marsikatera deklica na skrivnem želela po-
stati Smrekarica, saj je bil ta mlad, bogat
in zal, pameten in pošten, delaven in varčen,
pa vendar ne skopuh. In če je Smrekar
kdaj obiskal kakšnega soseda, takrat je pač
marsikako srce hitreje utripalo, češ morda
ima govoriti z očetom „kakšno“ besedo. A
France je vedno govoril le o kmetijstvu, o
živinoreji, o lesni kupčiji, malo pojarmal,
da je pšenica pod vsako ceno, ker njega
več stane, ko so posli tako dragi. Pa da
bi jih saj mogel dobiti! Da, posli, s tem
je imel vsako leto največje križe! Do sve-

tega Jurija se ni veliko menil, takrat pa so bili že vsi boljši oddani. Tako je moral prebiti leto s tremi deklami, ko bi jih moral imeti saj pet in z dvema hlapcema, ko je vendar za pet možkih dovolj dela pri hiši. Delali in potili so se toraj sami in ob koncu leta je nesel Smrekar precej bankovcev v hranilnico, in prinesel vsakemu poslu dobro novoletno darilo. Zato so ga pa posli tudi radi imeli in le redkokdaj se je kdo prestavil. In kadar ga je kdo zapustil, takrat je bil Smrekar vedno v nemali zadregi.

Bilo je v nedeljo sredi predpusta. Po pridigi so dejali g. župnik: „Osebe, ki so se oglasile, da žele prejeti zakrament sv. zakona, so naslednje...“ Kot tretjo nevesto so oklicali Smrekarjevo veliko deklo in gospodinjo. Malo je manjkalo, da Smrekarju ni postalo slabo, ker o tem še sanjal ni. „Najboljšega posla zgubim. Kje dobim sedaj gospodinjo? Kaj, ali bi se ne dal morda iztakniti kakšen zakonski zadržek?“ vse te in podobne misli so se podile Smrekarju po glavi. Nobena „žavba“ ni pomagala. Žalostno je gledal Smrekar, ko so mu odpeljali najboljšega posla. Kmalu se je pokazalo, kako dobra gospodinja je bila Micka. Snažnost in red, čistost in točnost je izginila iz hiše, nobena stvar ni bila na svojem mestu; kosilo, večerja nikdar o pravem času. Posli so pričeli godrnjati; a najbolj je bolet ta nered Smrekarja samega. Tuhtal je in tuhtal, kje bi se dobila kakšna deklica, ki bi bila dobra gospodinja.

Smrekar je šel k Brezarju. Prijazno so ga sprejeli.

„No, kaj dobrega boš pa povedal, France?“ ga je prašal Brezar.

„Eno besedo bi rad z vami govoril“, je odgovoril mirno Smrekar. Takoj je zapustila Brezarica in dekleta sobo. Smrekar je malo čudno pogledal za njimi. „Brezar, veste, gospodinja se mi je omožila in brez gospodinje ne morem biti. To je križ s temi posli, kmalu bodo redkejši kakor cekini, saj moram že sedaj skoraj ves svet prekucniti, predno dobim enega, ki mi je všeč. Mislil sem, pri Brezarju imajo štiri dekleta, poprašaj tam.“

Strašno prijazno mu odgovori Brezar:

„Pravzaprav potrebujem dekleta doma. Veš, da bi prašal kakšen drugi n. pr. tám-le Leskovarjev, to bi mu pokazal vrata; a tebi jo pa že dam, saj bo to nam v čast, v veliko čast.“

„Žal vam ne bode, bode videli, da ne. Dekletu bom dal vse, kar ji bo treba in na par goldinarjev po vrhu tudi ne bom gledal.“

„Tega vsega, France, ne bo treba — dela in hrane, mislim, bo imela pri tebi dovolj in na to je tudi pri nas doma navajena. Shajala pa mislim, da tudi bosta.“

„Shajala bo pa že; gospodinjstvo bo vodila, v to se nisem še nikdar vtikal, in kar bo potrebovala, bo že dobila; samo povedati bo morala.“

„Ali si pa že s punco govoril?“ je prašal Brezar. „Katera bi ti pa bila najbolj všeč?“

„Govoril še nisem z nobeno, ker nisem hotel nič delati za vašim hrbtom“, je odgovoril mirno Smrekar.

„No, no, saj tako se me tudi ni bilo treba bati. No, katera bi bila po tvojih mislih za te najboljša?“ so prašali očka Brezar prav resno.

Meni je vsejedno, katera je, saj sem slišal, da so vse dobre za delo in da imajo na pravem koncu glavo. Samo, da mi eno daste!“

„Veš, jaz imam vse enako rad; katera je zate, fisto si moraš sam izbrati, da se ne boš potem kedaj kesal. Torej, katera ti je najbolj všeč?“

„Meni je vsejedno; tako od blizu jih še nisem gledal. Samo da ima nekaj soli v glavi pa pridne roke. Par let bova že shajala.“

„Ali teh par let so časi preklicano dolga“, je pristavil modro Brezar.

„Seveda, sovraštva ne sme biti, potem pa že gre.“

„In dobro se morata oba premisliti — ta stan je težak“, so pristavili kakor v pouk očke Brezar.

„Da, res težak je naš stan“, je menil Smrekar, „mi kmetje moramo kakor kleščice skupaj držati, drugače bo kmalu po nas... No torej, katero mi hoste dali?“

„I no, katero pa češ?“

„Za mene je vsaka dobra.“

„No, če nočeš sam zbirati, bom pa jaz. Vidiš, Reza bo zate že malo prestara, Franca in Ivanka sta še premladi, najboljša bo za te Micka; sedaj jih ima petindvajset, bila je vedno najpridnejša in tudi najbolj pametna in zato ji tudi privoščim.“

„Torej bi bilo dogovorjeno“, je dejal Smrekar ves vesel.

„Da, ali“, in Brezar se je malo popraskal za ušesi, „veš dati pa sedaj ne morem dekletu nič. Pozneje bo že imela par stotakov; moja stara ima že bankovce.“

„Kaj pa mislite? Tako daleč Smrekar še ni, da ne bi mogel preživiti svojih ljudi.“

„Že dobro že. Kostenj, posteljo in zibelko bo že prinesla takoj k hiši“, je hitro pristavil Brezar.

„No kostenj, radi mene lahko“, je menil Smrekar. „Postelj pa imam sam še pet praznih in zibelke tudi ni treba, saj vendar pri nas ni otrok.“

„Pa bodo še, le počakaj“, je modro pristavil Brezar.

„Vi ste pa danes malo navihani“, Smrekar je pogledal tako-le od strani Brezarja.

„Ti najbrže še bolj.“

„V glavnih stvareh sva gotova. Počakaj sedaj pokličem punco in potem pa pravi še njo samo.“

Brezar je šel k vratom, jih odprl in oklical: „Micka, pojdi malo v hišo.“ In kmalu prišla Micka, malo bolj rdeča, je pričel Brezar s slovesnim glasom:

„Vidiš, Micka, Smrekar je prišel in te rad imel... dam ti popolnoma popolno voljo... sama veš, da je posestvo veliko, nezadolženo, shajala bosta menda lahko; no torej kako hočeš?“

Dekle je do ušes zardela in potegnila plaho in tiho rekla: „ja!“

Sedaj pa je dobil tudi Smrekar korajžrivo: „No bodi tako dobra! Kuhala boš, gospodinjala, na polje ti skoraj nikdar ne bo hoditi in dam ti tudi rad, kolikor boš hotela.“

„No kdaj pa bo selitev?“ je zopet vprašal Brezar.

„Čim preje, tem bolje zame; najbrže bi videl, da takoj danes“, je dejal Smrekar.

„I tako hitro pa zopet ne gre. Sva vaju morajo vendar oklicati; gansko se vendar ne misliš poročiti.“

„Poročiti? Jaz — jaz“, in Smrekarja je kar vzdignilo. „Saj nimam neveste.“

„Ali sem jaz neumen ali si ti, najbrže sva pa oba; ali nisi vendar snubil Micke?“ in Brezar in Smrekar sta debelo gledala drug drugega.

„Pravzaprav“, je povzel besedo Smrekar, „sem prosil za Micko samo kot za veliko deklo in gospodinjo, no če me pa damara za moža, potem mi je še ljubše...“

In napravili so pravo veliko gorenost, ohcet, na kateri je zbužala posebno veselje smeh in mnogo zabave s slamnatimi veslo okrašena korbca, ki jo je dobil Smrekar pri prvi snubitvi.

Izredno čudna bolezen.

Pavel Taylor v Sioux v Ameriki ima izredno čudno bolezen. Zdi se mu namreč vse narobe, kar je zgoraj, vidi dol, kar je dol, vidi zgoraj. Piše od desne na levo, od zgoraj navzdol, če pograbi za kako stvar, pograbi na napačno stran. Deček se je enkrat popletil igral z drugimi tako dolgo, da je popolnoma utrujen ter je v travi zaspal. Ko se je zbudil na večer, je začel kričati, da vse grlo ter se oprijemati za travo, kar je videl je pred sabo nebo, na katero mu je sedaj pa sedaj pasti. Le s težavo so ga spravili domov. Mislilo se je, da bo trajala bolezen le nekaj časa, toda traje naprej. Le kadar mu zavežejo oči, takrat zopet redno hodi ter se nič ne boji, da pada na zemlje v širono prostranstvo.

Razgled po domovini.

Umrl je na Bevkah č. g. zlatomašnik ekspozit v pokoju Anton Vonča. Pokojnik je bil rojen 13. jan. 1819 v Smledku in v mašnika posvečen 31. julija 1847. Kot kapelan je služil 2 leti v Kočevju, polno leto v Dobropoljah, deset in pol leta v Cirknici in 2 leti na Vrhniki. Meseca oktobra 1863. je šel za ekspozita na Bevke, kjer je ta posel opravljal 41 let, namreč do oktobra 1904. S tem dnevom je stopil 41-letni starček v pokoj. Svetila mu večna svetloba!

Umrl je v ljubljanskem Leonišču profesor Vavru. Bil je kot rojen Čeh mnogo let v Ljubljani, kjer se je odlikoval po namernem mišljenju. Bil je odbornik „Slovenske Matice“.

Umrl je v ljubljanskem Leonišču duhovnik v pokoju č. gospod Josip Antončič.

Umrl je v Ljubljani deželni odbornik poslanec kranjskega veleposestva doktor Adolf Schaffer, star 66 let. Pokojnik je bil rojen v Bregencu na Tirolskem, bil eden najbolj delavnih nemških kranjskih vodij.

Vojska na Daljnem Vzhodu. Vsebinska 11. snopiča: Vladivostoško rodovje. — „Kinšju-Maru.“ — Kamimura nasleduje Jesena. — Peklenski stroji in pretiljalne patrone. — Zopet branderji. — Harakiri. — Japonci v Picevu. — Port Artur drezan. — V Fenvančenu. — Slike: Ruska prednja straža pri oddihu. — Japonski admiral Kamimura. — General Miščenko, kamaški poveljnik. — Kitajsko pristanišče Cifu. — Na Japonskem. — Harakiri. — General major Saharov, načelnik Kuropatkinovega generalnega štaba. — General Oku — Japonsko topništvo pri povodnji.

Družba sv. Mohorja s tem vljudno vabi vse Slovence k pristopu za leto 1905. Prosi, da ji ostanejo zvesti dosedanji udje tako v naši slovenski domovini kakor izven nje, a tem naj se pridruži še kolikor le možno novih! Ravnilo nam mora namreč vedno biti resnica: Mohorjevih udov številno je verskega in slovenskega duha merilo. Pomnimo si to in delajmo tako! Čč. gg. poverjenike zopet prosimo, naj čimprej dovršijo svoje naloge, sicer težavno, a toliko bolj hvalevredno in koristno delo nabiranja družbenih udov. Vse tiste pa prosimo, naj ne le pravočasno vplačajo svoj donesek, da s tem olajšajo delo poverjenikom, marveč vsakdo naj se tudi potruži, da Mohorjevi družbi pridobi novih članov. — Plačilo za sedanje prispevke in

raznoteri trud sprejme sleherni Mohorjan jeseni, ko se razpošiljajo družbene knjige. Odbor se nada, da bo letošnji naš književni dar zadovoljil vsakega Mohorjana tako glede vsebine kakor oblike. Že koledar za l. 1905 je obširneje označil knjige, ki jih prejmo naši člani za letošnje leto, in ki so te le:

1. „Zgodbe sv. pisma.“ XII. snopič. Spisal dr. Jan. Ev. Krek. — Vrloznani pisatelj lepo nadaljuje svoje delo, ki bo gotovo vsakemu v mnog pouk in veselje.

2. „Dušna paša.“ Spisal Friderik Baraga, bivši škof v Severni Ameriki. — Družba izdala ta molitvenik po večkrat izraženi želji in upa, da s tem ustreže cenjenim udom, ki dobé v roke temeljito sestavljeno, z večjim tiskom tiskano knjigo slovečega slovenskega škofa in pisatelja.

3. „Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini.“ Spis Jernej Andrejka. 2. snopič. — Zaključuje se znamenito delo o zadnji zasedbi Bosne. Prvi del je vzbudil velikega zanimanja med Slovenci, tudi drugi del bo po bogati vsebini in mnogih podobah gotovo ugajal.

4. „Slovenske večernice.“ 57. zvezek. — „Večernice“ so Slovincem že stare znanke. Letošnje obsegajo samo lepe povesti.

5. „Gospodarski nauki.“ I. knjiga. — Novo podjetje Mohorjeve družbe. Zbirka raznovrstnih gospodarskih sestavkov bo dobro služila vsem slovenskim gospodarjem in gospodinjam.

6. „Koledar za leto 1906.“ bo zopet prav mnogovrsten. Med mnogimi drugimi sestavki bo prinesel življenjepis slovečega učenjaka in junaka, Jurija Vege, črtice iz rusko-japonske vojske, razgled po svetu itd. — Nabiralne pole z denarjem naj se odboru dološiljajo do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnosti in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, ki nam ne dološiljejo ob pravem času udnine! — Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po družbenih pravilih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za upravne stroške, namreč za zavoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštnino, ki znaša veliko več, še sami plačati. — Mili Beg naj blagoslovi naše delo, in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne navzdol, marveč vselej naprej in navzgor!“

V Celovcu, dne 29. prosinca 1905.

Odbor.

Gorenjske novice.

* **Sv. Jakob ob Savi.** Pri nas gradi podjetnik Mauer iz Zagerja nov most, ki pa, kakor kaže, še ne bo kmalu gotov. Toda to ni nič posebnega. Večja posebnost je to, da bi bili most lahko napravili sami; ko bi se bilo par sosednjih občin vzelo skupaj, bi bile lahko napravile most še mnogo ceneje (vožnja in največ dela bi bila dala domača tlaka), zraven pa bi bili dobili lahko še lepo podporo od države in dežele. Toda kar je, je. Odločno pa se zavarujemo proti nameri, ki jo slišimo iz pogovorov ljudstva, da bi se voznina preko mosta izdatno podražila; če bi imela biti voznina za enovprežno žival 20 h ali tudi le 16 h (zdaj je 12 h za enovprežen, 24 h za dvo-vprežen voz in 4 h za vsake osebo), tedaj je bolje, da mostu sploh ni ne, oziroma, da ostane brod nižje mosta še zanaprej, imel bo več posla brod nego most, ali pa bo večina ljudstva hodila preko Črnuč v Ljubljano. Slavni cestni odbor za ljubljansko okolico in slavno c. kr. deželno vlado prosimo sploh v vsakem oziru, da varuje interese ljudstva v prvi vrsti, potem šele podjetnika, da pred vsem zavaruje možnost poznejšega odkupa mostu od podjetništva. — Pa še nekaj. Bajje nameravata dosedanja lastnika pedreti mali leseni mostič, ki pelje čez prvo stransko strugico od Pečnika sem. To se ne sme zgoditi. Da se to zabrani, je dolžnost županov, kojih občani morajo hoditi v savsko strugo po gramoz za nasipanje cest. Ali naj vozimo čez vodo do pasu globoko? Podgorska in dragomljaška občina naj odkupita mostič (saj veliko ni vreden) in skrbita, da se ohrani tudi zanaprej v rabljivem stanju. Soseščani, pozor!

* **Iz Škofje Loke.** (Novice v mesecu januarju) Dekliška Marijina družba je na praznik sv. Treh kraljev ponovila prelepo igro „Na Marijinem Srcu“. Igralo se je prav dobro, zlasti ako pomislimo, da je bilo večina igralc — šolskih učenk, ki se prvič nastopile. Za uvod k igri so bile lepe jaslice in mične deklamacije. — Navzočih je bilo nad 500 poslušalcev. — Na praznik Imena Jezusovega se je priredil v čitalnici ples, ki je trajal do 7. ure zjutraj. Nesreča je hotela, da so godci prišli šele po 11. uri zvečer. Zgodilo se je več nerodnosti. Upamo, da je večina še pametno mislečih, ki so bili navzoči, prišlo do spoznanja, da ne kaže več prirejati takih plesov. Deklet je bilo le kakih pet navzočih. Take je prav! Zato pa je bilo tem več neotesanih tujcev — Lahov, ki lomijo kamenje v tu-

kajšnjem kamnolomu. Vedli se se zelo pohujšljivo in usiljivo. — Isti dan vesela zabava v „Katol. izobraževalnem društvu“. Po nekaterih veselih urah so se vsi udeleženci veseli vrnil domov, kjer so užili toliko neprisiljenega smeha in slišali mnogo lepih pesmic. — **Starček**, ki je že dolgo časa zapeljeval mala šolska dekleta, jo je slednjič vendar-le skupil Obsojen pa je bil le na tri mesece. Starši, pazite na otroke! Takih sladkih oseb utegne morda tu še nekaj biti, ki dajejo deklicam sladkor in denar, da jih potem zapeljujejo. — Odprla se je tudi **Plesna šola**. (Seveda, naše velike mesto ne sme biti brez te nespametne moderne naprave.) Plesni učitelj B. vabi k temu poduku vsa „prismuknjena“ dekleta in „jare frajle“ in obenem naznanja, da noče noben fant priti k tem norčijam. — **Mraz** je bil te dni hud — 16° R. Voda Sora je vsa pod ledem.

* **Občni zbor** je imelo dne 15. januarja „Katoliško delavsko društvo“ na Savi pri Jesenicah. Leta 1904 je društvo delovalo res živahno in uspešno. Veselic je priredilo 15, iger resne in šaljive vsebine je bilo 11. Iz prireditev je posebno omeniti veselico dne 8. septembra, ki jo je napravilo društvo s krščanskomislečimi slovenskimi akademiki Daničarji in Zarjani v korist otroškega vrtca na Savi in slovesni večer dne 8. decembra v proslavo razglasenja Brezmadežnega Spočetja Marijinega. Društvo je skrbelo svojim članom tudi za pouk. Poučavalo se je v govorništvo, zemljepisju in zgodovini. Poleg tega je bilo 17 predavanj o raznih predmetih. Gojilo se je v društvu zelo vneto petje in tamburanje. Upamo, da se bo društvo v novem letu še povzdignilo in še bolj uspešno delovalo, ko dobi svoj lastni dom. — V novi odbor so bili izvoljeni gospodje: S. Ravnik, V. Lavtižar, Fr. Čebulj, N. Bernard, Fr. Pogačnik, J. Krivec, J. Glavič, Janez Vidmar, Fr. Zaveljcina, J. Repinc; kot namestniki: Al. Jeraša, Alf. Oblak, A. Rakef, Š. Brtencelj, P. Rozman. Dohodkov je imelo društvo v preteklem letu 3257 06 K, stroškov 3181 49 K. Članov je bilo 99, med njimi 2 častna in 17 podpornih članov.

* **Zabaven večer** je priredilo katoliško del. društvo na Savi pri Jesenicah dne 22. januarja. Šaljiva igra „Krcmar pri zvitem rogu“ je vzbujala mnogo smeha. Tudi tamburaši in pevci so dobro rešili svojo nalogo.

* **24 društev** je na Jesenicah, Savi in Hrušici. Nad polovico je nemških. Največ udov ima „Strokovno društvo delavcev kranjske obrtne družbe“, še čez 400.

* **Veselic**, ki jo je napravilo Katoliško izobraževalno društvo v Radoljici dne 15. jan. je dobro uspela. Sedeloval je tudi tamburaški zbor Kat. del. društva na

Savi. Pri veselici se je nabralo 25 K za otroški vrtec na Savi.

* **Pri občinskih volitvah** v Gorjah je sijajno zmagala v vseh treh razredih katoliško-narodna stranka. Liberalci so se trudili zastoj.

* **Smodnik** se je užgal Janezu Tičmanu in Jožefu Likovicu, ki sta delala pri zgradbi ceste na Dovjem. Oba sta opečena po rokah in po obrazu.

* **Pretepli** se nevarno na Hrušici italijanski delavci nekega Stefana Luccetto.

* **Največ nesreč** pri zgradbi železnice v predoru in zunaj predora na Hrušici se je zgodilo na nedeljo. V nedeljo 15. m. meseca sta se zopet dva delavca ponesrečila. Enega so zmečkali vozički, drugemu pa je zlomilo desno nogo. Posvečevanja nedelj podjetništvo ne pozna, delavci so prisiljeni iti ob nedeljah na delo, drugače se jih odpusti.

* **6 nesrečnih smrti** je bilo preteklo leto v blejskem kotu. V gorjanski fari se je eden v snegu zadušil, enega je dinamit raztrgal na drobne kosce, ena ženska je umrla vsled opeklin. Na Boh. Beli so enega zaklali, enega je ubil hlođ, enega skala.

* **52 ljudij** se je smrtno ponesrečilo na Jesenicah v zadnjih treh letih, odkar se dela predor in nova železnica. Še več jih je bilo ranjenih in telesno pohabljenih.

* **Iz Smlednika** se nam poroča, da je tam zadnja povodenj veliko škode napravila, še več pa mraz, ki je nastopil kmalu po povodnji, tako, da je po kletéh še bolj zmrzovalo. Imeli so tri oglede; prvi je spoznal veliko škode, zadnji pa ni nič videl, ker je bilo že dolgo po povodnji. Zlasti mlinarji so imeli veliko škode pri jezovih, ki so dolgi in veliko stanejo. Najbolj čudno pa je, da tovarna v Medvodah smé svoj jez zvišati, kedar hoče in tako nikoli ni v zadregi za vodno moč. Drugi se morajo pa truditi in pravdati in denar šteti... Seveda, kmet trpi ali pa v Ameriko pojdi!

* **Pri sv. Duhu** ob Škofji Loki imamo letes nad 50 „Domoljubov“. Ti so kakor utrdbe v Port Arturju. Stojmo trdno, da ne pride kak sovražen Japonec blizu!

* **Mrakov oče**. Dne 25. januarja je umrl v Virmašah pri Škofji Loki v 83. letu Jožef Trilar, po domače Mrakov oče. Starček je bil jako pobežen, veliko je molil, prebiral mašne in druge svete knjige, ter vsigdar z globokim spoštovanjem govoril o svetih rečeh. Zato so ga radi klicali k bolnikom, da jim je pomagal pripraviti se za večnost. Zapustil nam je prelep zgled pravovernega kristjana. Naj v miru počiva!

* **Iz Mavčiške fare**. 10 fantov iz Mavčič je moralo v Ljubljano na Žabjak, ker so se stegli s soslednimi iz Moš; dobili so skupne 17 mesecev ječe. — Občinske

volitve bomo imeli kmalu, ki bodo pa morali prav zanimive, ker utegne pasti liberalna trdnjava. Kajti z dosedanjim liberalnim županom Novakem in njegovimi odborniki ljudstvo ni zadovoljno.

* **Iz moravške doline**. Včasih je bilo slišati, da so moravški liberalci dobri in mirni ljudje. Kdor med njimi živi, ta jih pa pozna! Liberalci so povsod enaki, če so liberalci, če so pa pošteni, pa liberalci niso. Kako sodi o naših domačih liberalcih ljudstvo, je pokazala zadnja seja občinskega odbora. Soglasno so prosili odborniki soodbornika pred. g. dekana, naj že vendar enkrat s kora pomeđe liberalnega organisa Tomana. Brez izjeme vsi odborniki so tudi poudarjali potrebo nove trafike, ker se ob sedanji trafiki nabajata v liberalnih županih, kjer se ljudje navajajo k pijančevanju, poslušajo liberalne laži kakega „študenta“ — zakaj vendar nekateri ljudje veliko časa „študirajo“ — in za nameček dobi že vlažen, prelehan in plesniv tobak. Može se se tudi posvetovali o ustanovitvi nove posojilnice, ker ne marajo več rediti posvitih liberalcev. — To je bil krepek odgovor naših vrlih mož na nesramno očitano nevhvaležnega učitelja v brezverskem „Narodu“, ko se je brezvestno lagala našem visokopoštovanem in priljubljenem gospodu dekanu, da so rekli: „Še dva moran uničiti, magari če teče kri!“ — S krepkimi dejanji so naši možje odgovarjali doslej, ko so z obeh županskih stolcev pobrisali prevzetni liberalni prah, in tako bo tudi naprej!

Dolenjske novice.

Z ribniške zemlje.

† **Daje nas**. Tudi v naših krajih gospodari ali pravzaprav gospodinja influenza. Nekateri tako daje, da pošiljajo po „gospoda“.

† **Nagla in nesrečna smrt**. Zlestve je padel in se ubil Mat. Rus na Cesti v Dobropoljah.

† **Da so Struge v plamenu** so menili 19. januarja zvečer dobrepoljski odborniki in gasilci. Precej so se podali na pot, toda v Strugah se zvedeli, da je ogenj v pašnikih tam nekje na kočevski meji. Menili niso imeli niti gasilci niti Stružanci nič zoper to, da ni bilo požara v Strugah.

† **Župnika Gerjola** v Laščah zadela je v predlanskem adventu mrtvoud, ki je lansko leto toliko ponehal, da je gospod težavo vendar mogel opravljati svojo službo. Zadnji čas ga pa ta bolezen napada vedno hujše. V četrtek 19. januarja mu je podelil ribniški gospod dekan sv. popotnico in sveto poslednje olje. Zdaj mu je nekoliko odleglo.

vendar ga pa njegovim ovčicam, katere je vedno jako ljubil, in drugim njegovim prijateljem tople priporočamo v molitev.

† **Št. I.** Štiri krste po vrsti iz prve hišne številke so imeli pri Sv. Gregoriju, toda bati se je, da jim bo kmalu kaka mati zmešala štrečno.

† **Dobro bi bilo**, da bi se napravila od okrajne ceste Sodražica Loški potok lepa cesta na Goro. Izmerjena je že in tudi podpora obljubljena in vendar se ne začne delati. Stikal sem po vzroku in sem ga tudi srečno zasledil. Že v Veliki noči bi držala lepa cesta iz Vágovke na goro, ako bi imela prst in kamen noge, da bi se odmaknila od tam, kjer je preveč, tje, kjer je premalo, in ako bi šoder na ceste padel kar iz neba, kakor sneg po zimi.

† **V vsako mesto bi se podalo** lepo šolsko poslopje v Loškem potoku, toda silnemu naraščanju šolske mladine ni več kos. Od l. 1901., ko se je sezidalo za štirirazrednico, postala je l. 1903 šola petrazrednica, zdaj se bo pa III. razred razdelil v vsoprednici. V krajih, kjer je zdrav planinski zrak, prepojen z vsemi zdravilnimi dišavami smrekovine in jelovine kakor je v Loškem potoku, se mora pač pri takih stavbah v poštev jemati zdrav in obilen naraščaj.

† **No, zdaj pa imajol** V gostilni v Ortneku obravnavali so te dni ribniške trške zadeve. V tem je prišlo govorjenje na kmetiško posojilnico, o kateri se je reklo, da bo propala. Na te besede jih je hotelo par kmetev vzdigniti iz nje svoje denarje. Toda gospodje pri posojilnici so jih potlačili, ono družbico pa — tožili. Kako se bo stvar končala, bodete že zvedeli. Upamo, da jim bo sodnija dala patent za laži, seveda zastoj ga ne bodo dali. Je pa tudi zlobno, kaj tacega raznašati o posojilnici, ki je imela lani nad osemstotisoč prometa in ga ima letos v treh tednih čez sto petdeset tisoč!

† **Brivec in grajščak** nista več prijatelja. Bo vsaj brivec vedel, da z visoko gospodo ni dobro črešenj zobati, posebno po zimi jih kmalu zmanjka. Pravijo, da bo grajščak dobil v grad svojega „pucmoharja“. Rad ima pa le ta grajščak brivce, enkrat enega, enkrat enega.

† **Baba je — baba.** Neka ničasta baba pisala je ribniškemu kaplanu neotesano, nepodpisano pismo. Seveda se dela kakor bi bila moški, toda duhovniki že poznajo take ptice. Neodpustljivo je pa to, da dá tako pismo pisat otroku, ki hodi k dotičnemu gospodu v šolo. To se pravi duhovniku pri otrocih izpodkopavati ugled in veljavo. Da, baba je baba in še nekaj drugega.

† **Sto let je živel**, pa nikdar ni bil pijan France Oražem iz Prigorice pri

Ribnici. Bil je dober mož, stare korenine. Videl je Francoze v naši deželi in še marsikaj drugega. Bil je pri zavednosti do konca. Pač redko! Dne 16. januarja t. l. pa so ga položili v mrzlo zemljo. Naj mu bo dobro na onem svetu, temu patrijarhu ribniške doline!

Iz litijskega okraja.

† **Iz Zagorja.** Pogorelo je v noči od 19. na 20. jan. poslopje posestniku Šnkovcu. Ker ni bilo vetra in je na strehah sneg, zato so bile druge hiše obvarovane; sicer bi bila velika nevarnost. — V kratkem bo začela delovati nova hranilnica in posojilnica. Pravila zanjo so že pri vladi. Može, le poprimite se je, ta bo tudi na pravih nogah in v pravih rokah.

† **V Št. Lambertu** sta se prepirala radi meje mož Nace Vozel in posestnik Nace Suštar. Vozel je v jezi Suštara tako pretepel, da mu je na levi roki zlomil kost. Zato je sodišče Vozla obsodilo na šest mesecev v ječo.

† **V Gradcu pri Litiji** je padel s peči v vrelo vodo petletni Jožef Jevnikar. Dobil je tako hude opekline, da je revček umrl v silnih bolečinah.

† **Iz Litije.** Predavanje čebelarskega društva v gostilni „na pošti“ je bilo dobro obiskano. Dvorana je bila natlačeno polna, navzoči so pazno poslušali predavanje č. gospoda župnika s Save A. Jarca in g. A. Bukovica iz Ljubljane. Po našem mnenju se pač čebelarstvo v Litiji ne bi izplačalo radi dima iz tovarn, pač pa po celi litijski okolici, zlasti po Jančem, Štangi, Šmartnem itd. Hvaležni smo obema gospodoma za predavanje in le obžalujemo, da nas bo g. župnik A. Jarc tako kmalu zapustil, ki je precej pokazal, da ima srce za kmeta. — Dne 19. jan. je bil živahen dan za litijsko občino. Bile so namreč občinske volitve. Vse tri stranke: uradniška, trška in kmetiška so se živahno pripravljale za volilni boj. Shod za shodom se je vršil po Litiji. Uradniki so hoteli imeti večino, a prekrizali so jim ta račun kmetje, ki so v precej obilnem številu prišli iz Jablanice in drugih okoliških vasij in izvolili šest vrlih, značajnih katoliško-narodnih mož. Slava jim! V drugem so zmagali tržanje z g. Svetcem na čelu, prvi razred je ostal uradnikom. Upamo, da bodo tržanje in kmetje skupaj držali in zopet izvolili za župana dosedanjega g. Damjana, ki je delaven in skrben za občino. Naši možje pa naj se iz teh volitev uče, da jih nihče ne premaga, če skupaj držijo! — Vročje svoje srce si je šla 24. jan. hladit trgovska sotrudnica v prodajalni „pri Škofu“ v mrzlo Savo. Izvlekel jo je iz Save orožnik. Ko se je pri Lajovcu posušila, odrinila jo je proti Štajerskemu. Srečno pot!

† **Iz Smartna.** Osem mrličev so imeli v osmih dneh v Šmartnem, tako da je nekatere začelo skrbeti, da ne bi Smarčanje izumrli. 16. do 24. jan. so umrli: 1.) Marija B. ž. š.; 2.) je umrl nagloma in nepreviden Janez Golobar, podomače Kos, ki je bil znan kričač in žganjar; 3.) Marija Osredkar iz Zavrstnika; 4.) Gregorij Porenta, klobučar, posestnik in načelnik gasilnega društva v Smartnem. V prejšnjih letih je bil pokojni odločen pristaš narodnonapredne in nasprotnik katoliško-narodne stranke. Zadnja leta je pa živel bolj sam zase in se ni vtikal v javnost. Umrl je lepo spravljen z Bogom in udan v božje voljo. Pogreb je bil velik. Nosili so krsto, z vencem okrašeno, ognjegasci, spremljala ga je litijska in šmartinska požarna bramba in društvo „Zvon“ mu je zapelo tri žalostinke, na grobu mu je pa v slovo spregovoril g. Židanek 5.) Franc Pevec, 6.) Jožef Perme, oba vrla kat. moža; 7.) Uršula Tomažič, iz Marijine družbe, ki je veliko trpela v svoji boleznini, in 8.) Marjeta Kaplja. N. v m. p! — Ponesrečil se je 25. t. m. v tovarni v predilnici v Litiji delavec Jurij Okoren iz Volčjejeame. Posnelo mu je kožo na roki in zdrobilo tri prste. Pripeljali so ga v bolnišnico. — Po župniji razsaja vsled nestalnega vremena influenza. — V nedeljo (22.) je nadzoroval tukajšnje gostilne g. župan.

† **„Delavsko bralno društvo“ v Zagorju** ob Savi bo začelo redne sestanke vsakih 14 dni.

† **Na Jančem in na Prežganju** je bil 11. jan. vojvoda Pavel Meklenburški iz Vagensperka s svojo družino in spremstvom. Povsod so se poklenili v cerkvi Jezusu v svetem Rešnjem Telesu in obiskali gg. župnika. Rodovina je prav prijazna in domača. Na Jančem so po svoji volji in želji napravili kosilo v župnikovem skednju. Pripomnimo, da je Pavel Meklenburški bil v mladosti protestant, a ker je iz lastnega prepričanja postal katoličan, je izgubil pravico do prestola. Oženil se je v knežji redovini Vindischgraetzovi in sedaj biva s svojo hčerko Marijo Antoaneto na Vagensperku. O tej princezinji je bilo brati po časopisih, da bo postala nevesta španskemu kralju.

† **V Javorju** je zbolel na influenci g. učitelj, poštar in posestnik Rus.

Dobrepoljske novice.

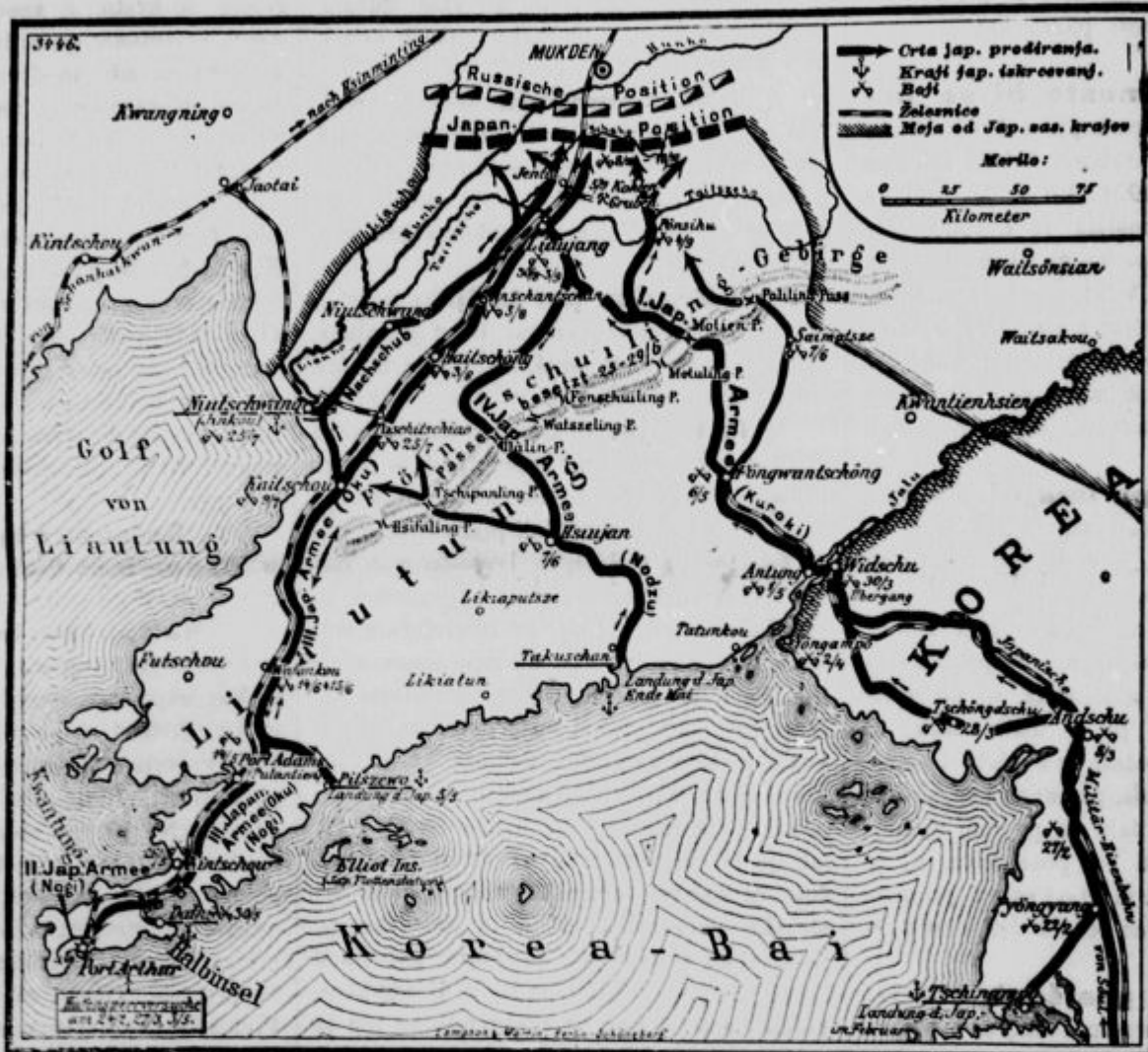
† **Mostno tehtnico za vozove**, je napravil Brdavs v Dobrepoljah. Taka tehtnica je bila potrebna. Toda za tehtanje telet in enakih manjših živali taka tehtnica ni, ker je premalo občutljiva. Ob zadnjem semnju so pa vendar tudi teleta tehtali. V čegavo škodo, naj vsak preišlija, kogar se tiče.

† **Kovačevemu Jošku** se je dobrepoljska posojilnica zamerila. Bil je namreč porok za brata. Ko se ga je opozorilo, da brat ne stoji baš dobro, da se naj zavaruje, da ne bo plačeval zanj, je dejal, da se ni treba nič bati. Potem sta pa prodajala živino, frugo, konje, vozove, hraste itd. a namesto, da bi Joško plačal, kar sta bila dolžna, je Joško obrnil denar drugam, kjer ni bil on prav nič prizadet, a ostalo dal bratu, ki je popihnil potem čez morje. „Nič bat!“ — Posojilnica se res ni nič bala, ko pa le ni bilo obresti, je bilo treba tožiti. — Joško pa s svakom naravnost k zna-

ni moglo pomagati. Obsojen je bil. Ko sta odšla zastopnika posojilnice iz sodne dvorane, je pa dejal g. svetniku: „Gospod, vse bo crknilo!“ G. svetnik, ki ga je spoznal, ga je pa zavrnil: „Ja, ako imate le še kaj takih zadružnikov, pa mora crkniti.“ Nam je žal, ker se je moralo tako izvršiti, — v desetih letih je to prvi slučaj! — a Joško in vsi enaki naj dobro vedo, da poroki niso samo zato, da bi pomagali prislepariti kaka posojila, ampak so tudi za to, da plačajo.

† **Počen groš za tako „zavednost“.** Zadruga prospevajo le ondi,

ali potrebujejo denar za svatbe, kupčije itd. o kako je takrat posojilnica dobra. Ko pa denar dobe, e, kdo bo šel potem v zadrugo! Gremo raje h tujcu, ki ni prišel zato v Dobrepolje, da bi kaj prinesel, ampak zato, da bi odnesel. Ko pa ne bo beliča v žepu, bo pa zopet zadruga dobra. Je pa tudi res, da so taki, ki stičejo po vseh kotih, tudi dolžni po vseh kotih, kar se najbolj vidi takrat, ko trgovine nenadoma menjajo gospodarje. Ker taki „zavedni“ zadružniki najbolj zabavljajo čez zadrugo, naj ne zamerijo, da smo tudi mi nekoliko čez nje pozabavljali.

Položaj v Mandžuriji.

nemu liberalnemu advokatu. Ne bomo pravili, v kakšni zadregi sta bila, no, ko je prišel domov, je pa slehernemu pravil, kako sta dobro opravila, da on ne bo nič plačal, da bo posojilnica trpela. Tako je Joško sam preskrbel, da je stvar postala javna in so se ljudje začeli zanimati za njo tem bolj, ker je celo pet litrov vina zastavil, da on zgubil ne bo. K obravnavi ni bilo advokata, ker ni maral za čast, ki bi jo bil v tem slučaju pridobil. „Kje imate advokata?“ vpraša sodnik Joška. Je že razmeten! Joško je zvijal na vse načine. Resnicoljubnosti ni pokazal nobene. A vse zavijanje mu pa

kjer so dobri zadružniki. Ne zadostuje, da je zadružnik samo po imenu, ampak mora biti tudi v dejanji. Le tako gre. Kdor pa v zadrugo pride samo po denar, bodisi na posedo, za mleko, ali za drugo blago, toda gospodarske in gospodinjске potrebe kupuje drugod, je škodljivec zadruga in zadružnikov. Ne moremo reči, da so vsi zadružniki taki, a dosti pa jih je. Ravnavo pa tako-le: V zadrugi jemljejo na upanje — drugod kupujejo za gotovo. V zadrugo nosijo mleko, fižol in kar se še proda, a vinarja ne pokažejo ondi. Ko so v stiski in jih tirajo upniki,

† **Deželnega pismonešo** dobimo sčasoma v Dobrepoljah. Dostavljal bo pisma po vaseh in v večjih vaseh bodo poštni nabiralniki.

Belokrajske novice.

† **Spodnja cerkev pri Treh farah.** Nekaj posebnega ima Belokrajina, kar nima celi svet. Kaj pa? Tri fare. O Treh farah je pisal že „Slov. List“ in poročal, da je pri Metliki, dober četrt ure oddaljena vas Rosalnica, kjer stoje nekoliko na vzvišenem prostoru tri cerkve, druga poleg druge. Srednja cerkev je najmanjša in samo ta ima zvonik,

obe stranski, ki ste mnogo večje, pa sta brez njega. Vse tri cerkve so gotičnega sloga, popravljene, in zdi se, da je s tem krajem v zvezi kak nenavaden dogodek iz davne zgodovine Belokranjcev. Odkod so te tri cerkve, o tem ima ljudstvo mnogo pravičnic — a gotovega pravzaprav ne ve nihče; mogoče ima kak arhiv skrito v sebi njihovo zgodovino. Teh treh cerkvâ — ljudstvo daleč na okoli pravi naravnost Tri fare — prezbiterij ima popolnoma prvotni gotski slog. V dveh gornjih se mašuje, a spodnja — najlepša — ni posvečena. Spodnja cerkev, ki je izmed vseh največja, ima dve vrsti stebrovja in kar je najiminitnejše, v steni na evangelijski strani ima tabernakelj za sv. R. Telo, kar ima na Kranjskem menda samo še Št. Rupert. To cerkev misli sedaj odbor, ki si je vzel nalogo, da reši to cerkev razpada, popraviti in prenoviti, da se bode i v tej cerkvi maševalo. Pač lepa naloga čaka tu ne samo Rosalničarjev, ki so lahko ponosni na svoje Tri fare, ampak sploh Belokranjske, da ohrani ta kraj in njihove stavbe v spominu na krasno preteklost.

† **V Dragatušu** bodo v nedeljo, 5. februarja blagoslovili dekliško zastavo.

† **Kulpa** je zamrznila. Tacega mraza ne pomnijo že dolgo ljudje. Bati se je za trtje. Padlo je zopet mnogo snega.

† **Ogenj** je bil v Podrebru, župnija Semič, pri posestniku Janez Sebaher. Klaja in živež, vse je zgorelo.

† **Umrl** je g. Kenda, bivši učitelj na Suhoru. „Domoljub“ je zadnjič poročal, da je šel v pokoj — in sedaj že počiva v grobu! Pogreb je pričal, da je pokojni g. Kenda užival spoštovanje. Gotovo! Bil je mož, kakor jih malo poznamo v tej dobi. Bil je v cerkvi, v šoli in izven šole vnet Slovenec in katoličan! Čast njegovemu spominu!

† **Neko vprašanje** bi stavili kmetje na načelstvo I. dolenjske posejilnice v Metliki in na okrožno sodišče v Novem mestu: Kje je tolikrat zahtevana revizija? Kaj je na raznih govoricah, ki se bolj in bolj širijo med ljudmi? Ali je res neka zveza med obema mestoma, da ima vse gluha ušesa?

Iz raznih krajev Dolenjske.

† **Iz Zatičine** se nam poroča: Umrl je 21. januarja po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti, veleč. g. Frančišek Čebular, častni kanonik tržaške škofje, konzistorijalni svetnik, dekan in župnik v pokoju. Ranjki je deloval dolgo vrsto let v Opčinah pri Trstu kot župnik in dekan. Starost in bolezen sta ga prisilili, da se je odpovedal svoji službi in prišel v svoj rojstni kraj v pokoj. Tu je bival v svoji hišici bližini svojega nečaka, posestnika Frančiška Verbič. Vedno si ga našel veselega. 82 letni starček je vsakega, posebno

duhovnega sobrata prav gostoljubno sprejel. Bolezen v nogah ga je ovirala, da ni zadnja leta mogel opravljati sv. maše. Pokopal ga je 23. jan. na pokopališču v Zatičini milostni gospod opat Gerard. V slovo mu je govoril njegov naslednik na Opčinah preč. g. dekan in župnik Ivan Slavec. Naj počiva v miru!

† **Iz Št. Vida** pri Zatičini se nam piše: Naš rojak č. g. Jožef Antončič, duhovnik, je umrl 25. januarja v ljubljanskem Leonišču. Ranjki je bil rojen „na Hribu“ pri šentviški župniji. Šolal se je v Ljubljani in Novem mestu. Zdrav in čvrst je stopil v semenišče v Gorico. Prehladil se je in dobil kal smrtne bolezni, za katero je hiral 9 let. Iz Gorice je prišel v ljubljansko semenišče. Bolan je zapel novo mašo v Št. Vidu. V službo ni mogel iti nikamor. Ranjki gospod se je posebno rad pečal s kmetijstvom in živinorejo. Koliko je trpel pokojni g. Antončič, nam ni mogoče popi-

General Nogi
premagalec Port Arturja.

sati, a v vsem trpljenju bil je popolnoma udan v voljo božjo. Še nedavno se je izrazil enemu svojih sošolcev, ki ga je obiskal: „Glej, prijatelj, že 9 let se potapljam, kmalu bodem na dnu.“ In res potopil se je pretečeno sredo. Pokopali so ga na ljubljanskem pokopališču. Večna luč naj mu sveti!

† **Kandija pri Novem mestu.** Pred nekaj dnevi mi je prišlo v roke „XI. letno poročilo cesar Franc Jožefove bolnice usmiljenih bratov v Kandiji pri Rudolfovem za l. 1904.“ Z velikim veseljem in zadovoljstvom sem pregledal to poročilo in sprevidel, da je v njem zaznamovano velikansko človekoljubno delo in — zlati uspehi. Ko bi imel harfo Davidovo, potem bi šele dovolj opel lepo delo; in ko bi zapel hvalnico „Te Deum laudamus“, bi morali z menoj zapeti vsi tisti, ki so našli pomoč in zdravje v omenjeni bolnici usmiljenih bratov, in pelo bi nad — tisoč grl!

Pa — mesto lepih, vznesenih besed naj pokažejo uspehe te bolnice samo številke, ki jih povzamem iz navedenega poročila.

Vseh bolnikov v Kandiji ni bilo v letu 1904. nič manj nego — 1672! Izmed teh jih je popolnoma okrevalo 1008, zboljšalo se se jih je 432, neozdravljenih je ostalo samo 88, umrlo pa 52. Če bi videli, kaki reveži pohabljeni, polomljeni, zdelani, razjedeni, gnili prihajajo v bolnico, potem bi morali ostrmeti pred navedenimi številkami.

Samo operiranih, to je takih, katerim so rezali pohabljene ude, polomljene vezali, predolge okrajšali, prekratke zdaljšali, raztrgane zašili, zlomljene uravnali, — samo teh operiranih torej je bilo 552; in izmed teh je bilo popolnoma ozdravljenih 476, zboljšanih 29, umrlo pa jih je samo 9. Te številke kažejo spretno roko tamošnjih zdravnikov, postrežno srce usmiljenih bratov, predvsem pa božjo pomoč in blagoslov, ki ga od Boga izprosijo s svojo molitvijo redovniki usmiljeni bratje.

Bolnica usmiljenih bratov je torej za Kranjsko pravi blagoslov, poseben blagoslov za Dolenjsko; saj se je zdravilo v Kandiji samo iz Dolenjske 1349 bolnikov. — V dobrih desetih letih, odkar obstoji ta bolnica je bilo v nji oskrbovanih 11.849 bolnikov.

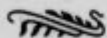
To so gole številke, ki pa govore glasneje, nego najbolj zgovoren jezik. Poročilo samo pravi: „V predloženem letnem poročilu prepustili sme besedo zgolj navedenim številkam, katere utegneje dovolj pojasniti naše nesebično in človekoljubno delovanje.“ Prav ima!

To veliko delo pa je vzrastlo iz samih milodarov nekaterih zavodov in dobrega ljudstva, kateremu se v poročilu prečastno vodstvo bolnice toplo zahvaljuje. Zahvaliti pa bi se imelo še bolj ljudstvo celokupnemu vodstvu tamošnje bolnice, zlasti tisti, ki so bili v bolnici oskrbovani in so občutili kot bolniki mehko roko usmiljenih bratov. Svojo hvaležnost pa naj ljudstvo pokaže s tem, da usmiljenega brata, ki nabira za bolnike milodare, povsod prijazno sprejme kot usmiljenega Samaritana, ki vrši Bogu dopadljivo in ljudem koristno delo! — Naj se zgodi! Bivši Kandijot.

† **Iz Starega trga pri Kočevju.** Druhal podivjanih barab je vedno bolj predrzna: sedaj se je spravila celo nad prečastitega in vzornega g. kapelana I. Hrovata kateremu gotovo ne more nihče nič očitati. Mi povemo tukaj le dvoje; to namreč, da tako požrtvovalnega g. duhovnika v naši župniji še nismo imeli in tudi v okolici enakega ne poznamo. — in pa to, da tako neolikanih, naravnost hudobnih fantov v naši župniji tudi še nismo imeli, in o podobnih v najširši okolici nikoli nič ne slišimo. — Ni potrebno in bi bilo docela prav smešno, ko bi se zaradi teh „joknov“ tukaj podpisovali. — Že zopet smo zgubili enega nadučitelja g. P. Pogačnika. Kaj je pač vzrok, da se učitelji tukaj tako po-

gosto menjajo? — Otroci sami gotovo ne, oni so približno povsod enaki. — V zagovor otrok se sliši, da beže učitelji pred tržko „purgo“. — O tej bomo še kaj pisali. — Na „Domoljuba“ naročnine niso še zdaj poslali vsi stari naročniki; torej naj store to! — Ne bilo bi lepo, če bi vas bilo treba še nagovarjati na tako koristno, dobro in lepo stvar. Ko bi tudi izdali teh 16 grošev, bi jih tekom leta gotovo pozabili.

† **Z Mirne.** Dne 8. januarja nas je zapustil g. kapelan Alojzij Volc ter odšel v Trnovo pri Ilirski Bistrici. Naj tudi na svojem novem mestu deluje, kot je pri nas. Kat. izobraževalno društvo na Mirni se še enkrat javno zahvaljuje g. Alojziju Volcu, kapelanu v Trnovem, za vse njegovo delovanje, skrb in trud, ki ga je imel v društvu za časa njegovega predsedništva. Društvo se je pod njegovim vodstvom postavilo na trdna tla. Napravilo si ji društvene znake, omislilo krasno novo zastavo, imelo več veselic, med njimi so se predstavljale tri igre na odru. Društvo ima nad 160 K denarja v hranilnici. Tudi še mnoge druge naprave kažejo njegovo marljivost in požrtvovalnost. Novi odbor kat. izob. društva za leto 1905 je sestavljen sledeče: Za predsednika je izvoljen g. Anton Kocijancič župnik, podpredsednik Anton Šular, blagajnik Matej Jenko nadučitelj, tajnik Josip Zidar, Anton Zakrajšek I. tajnikov namesnik, Josip Kramar II. taj. nam., Martin Kolenc, gospodar, Rajmund Marin in Josip Bulc, pregledovalca računov. Društvo je imelo v pretečenem letu šest predavanj. Prvo predavanje je bilo z naslovom: *Telegraf in telefon*, predaval Alojzij Volc. Drugo predavanje: *Snaga in red v kmečki hiši*, govoril Josip Zidar. Tretje: *Šege in navade Japoncev*, govoril Alojzij Škarja. Četrto: *O pijančevanju*, govoril Josip Zidar. Peto: *Koliko je judov v Avstriji*, govoril Alojzij Volc. Sesto predavanje pa je imel dr. Anton Zore iz Trebelnega. Priporočeval je zanimive reči iz potovanja skozi Nemško, Francosko, Angleško in v Rimu

Notranjske novice.

— **Vz gledno zadružno poslovanje** ima mlekarska zadruga v Zagorju. Vsled konkurence plačuje mleko po 15 vinarjev liter. Pa ne vsem, samo Trnjani in Šempeterčani so tako srečni. Kako bo pa z dobičkom? Ali so Trnjani in Šempeterčani s par vinarji že odpravljeni? Kaj pa v slučaju zgube, kako se bo delalo?

— **Dober svet vsem udom** mlekarske zadruge v Zagorju bi bil, da se prepričajo dobro o stanju zadruge. Ako ima prodajalna g. Domiclja velik promet, s tem še ni dokazano, da je mlekarna zasigurana.

Kako se je že bralo o črnovrški mlekarni? Vedno je bila na trdnih nogah, po preteku nekaj malo let je 21.000 kron zgube in tisti, ki so zakrivilo to, so se skrili; kmet pa plačaj — kar do 300 kron naenkrat. Toraj previdnost!

— **Doslednost liberalcev.** V Prestranku sezidali so liberalci mlekarno, (g. Pirc jim je gotovo obljubil tudi podporo, da bodo plačevali ne prav majhen dolg akoravno je sezidana iz strankarstva in v škodo še obstoječi mlekarni v Kočah) g. župnik je ni blagoslovil — gorje! Ves liberalen tabor se je vzdignil in pobožno vzdihoval, češ, kam smo prišli, še blagoslova nam ne privoščijo! — V Šempetru je na pravil svojo hišo, v kateri je slučajno tudi mlekarna, gosp. Bole iz Postojne. Naprošen, blagoslovil je g. kurat hišo — zopet gorje! Le po njem! Znaprej bode menda treba „Narod“ in „Notranjca“ vprašati, kedaj in komu se sme blagosloviti. Da se bo pa to zgodilo, bodete gospodje, ki se na take reči prav nič ne razumete, morali še dolgo čakati.

Iz Starega trga pri Ložu.

— Pogrebno društvo v Ložu.

Lož napreduje. Lansko leto je dobil olepševalno društvo, letos pa pogrebno. Olepševalno društvo je že pokazalo svoje sadove. Kako bo s pogrebnim društvom? — Snovatelj tega društva je bil in njega sedanjí predsednik je — socialni demokrat Maks Prezelj. Socialni demokrat torej snuje pogrebna društva. Pa vendar ne krščanska? Kaj še! Vsaj iz pravil baje ni spoznati nikakega sledu krščanstva. Pravila so sestavljena tako, da ložko pogrebno društvo ravno tako pokopuje jude kakor kristjane; če hoče — jih pa tudi lahko sežiga. Maks, ali mislite, da smo v ložki dolini prišli res tako daleč, da nam ni na tem, spremlja li pokojnika duhovnik ali socialni demokrat, se li pri sprevodu pozvanja ali ne, se pokojnik zagrebe ali ga morda „stric“ s šimeljnomo potegne v kak krematorij? Pravila vašega pogrebnega društva nimajo na sebi nikakega znaka krščanstva, kar je tudi umevno, kajti sestavljal jih je socialni demokrat, ki pravi, da človek ni nič več kakor žival. Zato upamo, da se jih bo pač malo vsedlo na vaše limanice. Mi nismo zoper pogrebno društvo, ravno nasprotno; toda kot kristjani hočemo krščansko pogrebno društvo.

— **Zmagali so?** Kdo? Liberalni gostilničarji pa šnopsarji. Lansko leto je bil naložil starotrški občinski odbor, nakladdo na žganje in pivo. Ta naklada je donesla občinski blagajni prav lepe dohodke. Zadowoljni so bili s tem vsi — samo lib. gostilničarji in šnopsarji ne. Pritožili so se na

deželni odbor. In glejte! slednji jih je uslišal in razveljavil sklep obč. odbora. Za vzrok svoje prepovedi pa je navedel dež. odbor to, da je Staritrg preblizu mesta Lož, ki se pozna te naklade. Zdaj so rešeni gostilničarji in šnopsarji. Prvim bo kšeft bolj šel, za zadnje bo pa „bošček“ ceneji. Dolžnost teh zadnjih pa je, da izvolijo dacarja Mereta za svojega častnega člana, ker se je toliko trudil za podpise pri gostilničarjih.

— **Priporočal pa je** deželni odbor starotrški občini, naj ona sporazumno z ložkim obč. odborom sklene to nakladdo. Na, zdaj bo pa pri mestnih šnopsarjih ogenj v strehi. Seveda bodo delali z vsemi močmi, da se ta naklada čim prej vpelje! Saj je pa tudi jasno, zakaj. Če je kdo tak prijatelj „frakeljna“, da bi še na fižol raje vliil špírta, kakor jesib in olje, potem mora pa že kaj storiti zanj! E, šnops ima svojo moč, mesto Lož pa tudi svojo!

— **Izobraževalno društvo.** Dne 15. januarja smo imeli ustanovni shod za izobraževalno društvo. Po primernem nagovoru so se prečitala in razložila pravila, ki so bila soglasno sprejeta. Upamo, da nam jih v par tednih deželna vlada že vrne potrjena. Zanimanje za društvo je precej živahno in nadejati se je lepega števila vrlih članov. Tako je prav! Komur je mar izobrazba in poštena zabava, na noge! Može in mladenič kot ustanovni in redni člani, žene in dekleta za enkrat kot — podporni člani!

— **„Čebelica“** je pa kar sredi zime zrojila. Če tudi burja brije in sneg škriplje, vendar — kakor čujemo od strani — naka „čebelica“ prav pridno nabira. Mladeniči in dekleta, ne zamudimo lepe prilike za varčevanje! Z malim lahko začnemo, — a iz mallega zraste veliko. „Čebelica“ ima svoj sede v kapelaniji in nabira vsako nedeljo po poldanski božji službi.

— **Volkuljo je ustrelil** v šempeterškem gozdu gozdni nadzornik g. Dominik Martinčič v Rašunu; v istem času so obustrelili v istem gozdu volka, ki jim je bil za enkrat pete odnesel.

— **Smolo je imel** starotrški Sedlar Lotil se je bil kupčije z voli. Pa saj veste, da je križ, če človek nima denarja, pa kupčije vole. Še večji križ pa je, če človek voli nima, pa jih le prodaja. Tako je delal Sedlar Malo se mu je bilo pa menda vendar obneslo, šel je bil zadnje dni nekam na „Iustraj“ Pa je bilo najbrž premrzlo, zato se je vrnil nazaj ter si izvolil gorkejšo prostoro c. k. novomeške sodnije, kjer sedaj prezimuje.

Iz Idrije in okolice.

— **Krščansko gospodarsko društvo** v Idriji se lepo razvija. Lansko plačala zadruga za deleže po 5% obrest dividend po 6%. Letos prav tako kaže

čemer bo sklepal občni zbor 5. februarja, h kateremu vabimo tudi člane iz naše okolice. Pristopite še drugi, čimveč članov bo, seveda članov, ki v zadrugi kupujejo, temlepsi in večji bo dobiček.

— **Občinski voz** v Idriji še sedaj ni v pravem tiru. V Idriji imajo občinski predstojniki svarilen vzgled, kakšni ne smejo biti. Vsakovrstno novotarije so si izmišljalevali, pa brez — denarja. Celo podjetnika Treota, ki je zidal realko, niso mogli pravočasno plačati. Sedaj so mu morali poleg pogojene svote plačati še obresti skoro 1100 K. Kaj ne, to je gospodarstvo!

— **Slovensko višjo realko** bi radi napravili v Idriji. Trudi se zanjo posebno bivši župan Dragotin Lapajne, prav tisti mož, ki je ustanovil posebno pripravljalnico v Idriji, da bi se dečki toliko nemščine naučili v njej, kolikor je potrebujejo v prvem razredu mestne realke, da lahko za silo izhajajo. V nižje razrede torej najprej slovenščine povsod, potem ima tudi višja realka kaj pomena.

— **Ljudsko hranilnico in posojilnico** v Idriji priporočamo Idričanom in našim okoličanom. Uraduje ob torkih, četrkih, sobotah in nedeljah dopoldne. Pa tudi sicer vsak dan dopoldne ali popoldne prav rada postreže, ako kdo ne utegne priti ravno med uradnimi urami, pa ima kake želje. Uraduje v hiši, kjer je krščansko gospodarsko društvo v prvem nadstropju. Vloge obrestuje polmesečno po 4 $\frac{1}{4}$ % in kapitalizuje jih polletno, posojila pa daje po 4 $\frac{3}{4}$ % na intabulacijo in poroštvo. Tako imajo vložniki nekaj, preskrbljeno je pa tudi dolžnikom, da dobijo najceneje posojilo. „Okrajna hranilnica in posojilnica“ daje posojila po 5%. Na to opozarjamo naše okoličane v občinah Cekovnik in Spodnja Idrija, za katere je „Ljudska hranilnica“ poleg Idrije ustanovljena.

— **Starodavno o. kr. rudniško ljudsko šolo** v Idriji so razdelili. Sedaj ima deška šola lastnega ravnatelja, dekliška pa tudi svojo voditeljico. Tako je prav! Upamo, da bodo dekliško šolo razširili v osemrazrednico.

Štajerske novice.

š **Trdna žena**, Koncem minulega leta je šla iz Planine drvarja Paumgartnerja žena v Oplotnico, tri ure hoda po živež in si tam naložila 30 kg teže. Ko se vrača in preide dvetretjini pota, je povila v gozdu deklico in kaj stori? Zavila je dete v predpasnik, vzame tovor na rame in tako pride domov. Drugi dan je nameravala otroka sama nesti h krstu, a mož ji ni privolil.

š **Nesreča v Trbovljah**. V trboveljskem rudniku so se vneli plini. Do 26. t. m. 8. ure zvečer so našli 4 mrtvece, tekem prihodnjega dne enega mrtvega in 9 omamljenih. Pri izhodu iz jame so se vršili strašni prizori. Enega ponesrečenca še pogrešajo. Stavke menda ne bo. Delavcem se je obljubilo, da se bo neprijubljenega paznika odstranilo.

š **Volitve v Šoštanju**, kjer so Slovenci z veliko silo zmagali, je Nemcem prijazna vlada razveljavila v nadi, da pri prihodnjih volitvah Nemci zmagajo. Kakor so se pa razmere od zadnjih volitev izpremenile, nimajo naši nasprotniki sami nika kega upanja na zmago. No zavedni Soštanjčani bodo sigurno vedeli svojo narodno posest krepko braniti. To so pokazali že pri zadnjih volitvah, od katerih sem se njih navdušenje še ni nič zmanjšalo.

š **Kozjanski vsevedež**. Po enoletnem molčanju je zopet prijel kozjanski vsevedež za pero in želi poročati vse važnejše dogodke kozjanskega okraja. Umril je v Kozjem 4. prosinca najstarejši župljan kozjanke župnije Luka Prešiček v visoki starosti 96 let. Rajni je bil velik prijatelj molitve; vsaki dan, dokler so mu še telesne moči dopuščale, je rad hodil k sv. maši. A zdaj nekaj let ga je bolezen in starost tako zmučila, da ga že ni bilo drugega kot sama kost in koža. Pogreba se je udeležila cela župnija in tako spremila zemeljske ostanke najstarejšega župljana na pokopališče sv. Eme k večnemu počitku. Naj mu sveti večna luč! — Zima je huda. Mrzli veter vedno piha, da je joj. No ta sapa ni tako škodljiva kakor ona liberalnih časnikov. Zopet je potegnil tak nov mrzel veter v obliki „Našega Lista“, ki je prilomastil v Kozje na ogled. Toda od tukaj ga bode burja nazaj odnesla. Imamo že sedaj dosti in dobrih, poštenih časnikov.

š **Linhart gre**. Štajerski deželni šolski nadzornik Viljem Linhart je pred tremi meseci vložil prošnjo za umirovljenje. Tako be zapustil službo, za katero se nima zahvaliti svojemu znanju, ampak le politiki. Slovencem je bil vedno sovražen, kot šolnik je bil starokopiten. Na Linhartovo mesto stopi ravnatelj učiteljsišča v Gradcu g. Karol J a u c k e r.

š **Redek slučaj**. V Gornjem gradu slave letos tri društva svoje jubileje in sicer: „Čitalnica“ 25letnico, „Požar. bramba“ 20letnico, „Pevsko društvo“ pa 15 letnico svojega obstanka. V proslavo teh jubilejev nameravajo vsa ta društva prirediti skupno veliko ljudsko veselico na prostem in sicer meseca julija ali avgusta.

Narodno gospodarstvo.

I.

Za 30 vinarjev.

V Kranji je semenj. Največ vidiš goveje živine iz okolice, tudi Hrovatarji so pripeljali mnogobrojne čede svojih malih buš, vmes pa vidiš na semnju tu in tam gnjezdo prašičev. Močno si ljudje zbijajo in zvišujejo ceno in ko bi ne imele roke žuljev kot svinjsko usnje — bi morali nesiti vsled samega udarjanja z roko celi teden obliž iz apoteke.

Za živino je bil to zopet precej hud dan. Na vse zgodaj kvišku na pot, v mestu niti šepa mrvice za usta, niti požirka vode zoper hudo žejo, pač pa sunkov in udarcev več kot dovolj. In čim bolj se nagiba dan, toliko odurnejši so ljudje. Kupci in prodajalci žaré v obraz kot goreče poleno v peči, kri vre v zateklih žilah — špirit je storil svojo dolžnost — in prijateljsko stiskanje rok in ramen je pustilo za seboj kot sladek spomin na tržni dan višnjeve in rdeče cvetlice.

Krčmar „pri Lipi“ je kupil kravo od Blaža Koširja iz Pr. Zmenjena sta že; krčmar hoče plačati 240 K in Blaž je zadovoljen. Denar se ima splačati v krčmi in že prime krčmar za verigo, da odpelje kravo. „O ne“, zavpije Blaž, „kravo si kupil, verige pa ne, to vzamem nazaj, moja je!“ Gostilničar meni, da je kupil kravo z verigo vred, zdaj pa krave ne mara, tudi 240 K ne plača in Blaž pelje kravo domu in jo redi naprej. Seveda gostilničarja tudi na dom h Koširju ni bilo po kravo in Blaž mu piše „priporočeno pismo“ (rekomandirano). naj pride po kravo. Krčmar izroči sinu 240 K in vrv, da vendarle pripelje kravo. Prav! —

„Tu pošiljajo moj oče 240 K, dajte mi kravo!“

„Precej“, pravi Blaž, „240 K in pa 30 vinarjev zraven, 30 v. za priporočeno pismo.“

„Teh ne plačam“, pravi mladenič in odrine s svojimi kronami in vrvjo — brez krave — zopet domov.

Blaž toži krčmarja. En obrok so že imeli. Blaž zahteva poleg 30 h tudi še stroške za krmo; gostilničar pa zahteva, da se odračuna vrednost gnoja v tem času; za 15. svečana je napovedan nov dan, k obravnavi pokličejo še strokovnjaka in iz 30 h je nastalo 30 K in še več!

Da, da, tako se godi pri nas! Mesto da bi plačal 30 h, za kar bi bila lahko spila vsak kozarec piva, mesto mirnega in prijateljskega občevanja se daje prednost pravdariji. Sodnija naj odloči!

Vidva norca! Oba skupaj nimata trohice pameti! Ko bi bil jaz sodnik in bi mi postava ne branila, dal bi jih vsakemu naštetu po 50! Kako li moreta tako neumno

zapravljati! Celo vrsto dnov zamudita, potem toliko jeze, sovraštva in nazadnje vaji stane ta nordija še lepe denarce, za katere nimata drugega, kot jezo in zasmeh! So ljudje, ki bi kar naprej letali v sednijo. Videti bočejo, kdo ima prav, se vsak večer pošteno napijo v gostilni, in stiskajo pesti. Vi parci! Prosim vas: Ne bodite do sodnije! Če le mogoče, poravnajte se zlepa ali se obrnite do razsodnega moša, kateremu zaupata obe strani in naj on odloči! Za kakšne stvari se ljudje dandanes tožujejo, človeku mora priti slabo! Iz mravljinca delajo medveda, nazadnje pa — tulijo! Prav jim je!

Kakor tukaj Blaž in krčmar, tako prihajajo vsaki dan v sodnijo ljudje s podobnimi pritožbami! Kako lepo bi bilo, ko bi bili ljudje med seboj prizanesljivi in prijarni, ko bi prenašali mejebojne slabosti. Ljudje, bodite pametni in naslikajte si doma na vrata to-le sliko: V sredi lepa krava po odstavljenelem teletu; za roge jo vleče moš (pravdar), za rep zopet drug moš (pravdar), v sredi pa sedi in molze — advokat.

Zato še enkrat: Pustite pravadrijo!

Kmet, ki ga je skušnija izmodrila.

II.

Glavna pravila za svinjerejo.

Ker so cene prešičev ugodne, zato se je tudi reja prešičev zadnja leta precej povzdignila in zato naj v sledečih jedrnatih stavkih podamo glavna pravila za uspešne to kmenjsko panogo.

1.) Kakšne morajo biti plemenske živali? Glavni pogoj za uspešne prešičjereje je večkratno menjavanje krvi; zato je treba pri plemenu menjavati mrjasca. Ta mora imeti dobro razvit život in biti zdrav. Svinja pa mora biti bolj kreckega obnašanja, poraščene kože, imeti mora mnogo soscov, močne pa vendar ne debele kosti in krepke ude.

2.) Piča za breje in doječe svinje. Biti mora krepka, lahko prebavljiva, po leti zeljnje, najboljša pa je paša rumaj; kot močno krmilo velja oves (če ni predrag), ječmen, koruzna moka.

3.) Varuj, da svinja ne bo hrla mladščev. Takoj odstrani trebilo iz svinjaka in daj svinji tečne piče; ako mladščiki z ostrimi zobmi delajo starki bolečine pri sesanju, odščipni takoj ostre konice zob; ne zabí nasuti v svinjak sveže presni, med katero pomelaj pepela in pozneje ječmenovih zra.

4.) Reja sezajočih pujskov. Pred vsem je treba svinjo rediti tečno, nikdar ne škoduje, ako se deva med piče po 30—50 gramov „Barnizneve apnene klaje“ (fosferno kislina apna); polagoma se priderva med presni

ječmenovega zrna, za katerim gredo in ri-jejo pujski z veliko slastjo. Odstaviti jih je treba polagoma; najprej se poklada sveže kravje mleko, potem posneto in pinjeno.

5.) Vsaki dan pusti mlade živali za dalje časa na zrak v vrtič, da se dobro sprelete.

6.) Ne rabi mladih živali prezgodaj za plemo. Mrjascev ne pred desetim, svinj ne pred osmim mesecem in še to le, če si jih popreje dobro krmil. Mrjasca ne rabi čez četrto leto, najbolj rodovitni je v 3. in 4. letu, svinja pa ima največ mladih ob 2. in 4. letu. Mrjaščke popravlja v 7. ali 8. tednu.

7.) Snaga v svinjaku in koritih je eden glavnih pogojev prešičje reje, poleg tega svetloba in dober zrak, posebno za plemenske živali.

8.) Redno pokladanje piče, vsaki dan točno ob isti uri.

9.) Krotko, mirno ravnanje s prešiči.

10.) Da je mogoče spolniti zahtevo sedmo, mora biti mogoče, da se gnojnica lepo od-taka, pa dovolj stelje pri hiši.

Kdor zvesto izpeljuje teh deset pravil, ta mora priti naprej s prešiči; živinozdravnika ali celo konjederca ne bo treba klicati, obvaroval se bo kužnih bolezni in zgube, in dobečki se mu bodo svečali.

Fr. Peščenec.

Tržne cene.

Deželni pridelki:

Semena: Domača detelja novo blago K 60— do K 70 —; domška detelja (sucerna) K 110— do K 120 —; gorenjska repa K — do K —; laneno seme, domače osimno K 11 — do K 11 50; konopno seme K — do K —; kuminovo seme K — do K —.

Fižol: Rudeči ribniški K 13 50 do K —; rudeči Hrvat K 13 — do K 13 20; prepelničar (koki) K 13 — do K 14 —. *Vse cene semen in fižola veljajo za 50 kg blaga, kakor ga kmetovalec pridelajo napredaj in ticer novo blago.*

Suhe češplje: v dimu sušene K — do K —; brez dima sušene K 18 — do K 19 —.

Orehi domači: K 12 50 do K 13 —.

Ježice nove: K 37 — do K 40 —.

Med s žebelami: po K 37 — do K 38 50 za 50 kg.

Kože: Goroje, telike nad 40 kg po K 50 — do K 52 —;

„telike od 30 do 40 kg „ „ „ 48 — „ „ 49 —;

„telike „ „ „ 47 — „ „ 48 —.

(Vse cene veljajo za 50 kg in ticer za kake izdelane po takratnih običajih v rogovih vred.)

Bikove kože po K — do 12 kg.

Telčje kože K — do 12 kg.

Koščevre kožice po K 1 25 do K 1 30 za kg.

Srpnjske kože: Cista brez napak K 40 —.

Druga vrste K — do K — za kg.

Kože lisic po K 12 — do K 13 —

„ kun belic „ „ „ 30 — „ „ 31 —

„ rumenih „ „ „ 30 — „ „ 31 —

„ črnih „ „ „ 40 — „ „ 41 —

„ vid „ „ „ 14 — „ „ 15 —

Kože zajcev po K 30 — do K — za 100 kum.

Pepelika (gora): po K 12 — za 50 kg.

Žito:

V Ljubljani 12. jun. 1905. Pšenica K 11 50; rž K 9 20; ječmen K 7 50; oves K 7 —; ajda K 8 50; prosa ruda K 9 —; turšica K —; seme K 2 50; slama K 2 20. *(Vse cene veljajo za 50 kg.)*

Na Dunaji 15. januarja 1905. — Pšenica K 10 50; rž K 8 15; oves K 7 80; turšica (stara) K 8 50 *(Vse cene veljajo za 50 kg.)*

Za smeh in krutek čas.

Kje je kitajski mandarin?

Besedni uganki.

Kdor obe prav reši in bo tudi izbrtan, dob za nagrado lepo knjigo.

I.

Nima vej in nima debela, vendar ima mnogo listov; ljudno pa, da — listja ni. Herbet nosi, a ni človek; roke nima, nima noge, saj je čisto mrtva stvar. Nosi še celo platnico, — vlasih močno okovane — not pa to nikakor ni. Rad imaš to ljudno stvar, liste njene pregledaj, — njeno mi povej ime!

II.

Črke tri ima beseda, Črke tri in dva pomena. Lahko je drevo mogočno, Lahko fara je gorenjska. Drugo mi povej besedo; Ta ima pa štiri črke. Pa le eno stvar pomenja. Zoper fara na Gorenjskem. Zdravi naj obo besedi! Kaj dobiš? Že zoper fara? Znaša je po vsem Gorenjskem. Peto črko izpremeni! Kaj dobiš? Že zoper fara? Tudi ta je na Gorenjskem.

Zastavice.

1. Zobe ima kot miš, miš ni. Dolgo je kot smrt — smrt ni?
2. Koga je po smrti stran?
3. Bela ovača gre skloz mejo, črna ni?
4. Katera reč je največ na svetu?
5. Tisti, ki ima, ne di se čeli svetu, a tisti ne niš imeti?
6. Ga ni v dnevu, ga ni v noči, a se ga niš v šesti meseci, ga niš se zadržati?
7. V gozdu sekano, za malo popeljano, a malo občutano pa ga ni za smijati?
8. Kadar v polje gre, kaže domov roge, kadar v polje gre, kaže v polje roge?
9. Dva mlilca, dva kralca, dva plilca, dva nosilca, kirja ravnajo za eden pogajca?

Rešitev besednih ugank.

I.

Baraba. — Barnaba.

II.

Denar.

Izmed rešilcev je bila izžrebana in z Silvin-Sardenkovimi pesmimi obdarovana

Marija Mihelčič

Spodnja Šiška št. 30.

Rešitev zastavic.

1. Pol-h, pol-ž. 2. Vol, volk. 3. Peta. 4. Slava — slovó. F. Zdrav je. 6. Veselje.

Loterijske srečke.

Dunaj,	28. januarja	2	1	27	65	84
Gradec,	28. januarja	34	42	76	39	35
Tret,	21. januarja	34	5	58	71	29
Line,	21. januarja	6	3	8	37	86

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“
izide dné 16. februarija 1905.

Ponos vsake gospodinjje je dobra kava.

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati
več v nobenem gospodinjstvu, kadar se
napravlja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvorne savoje
s imenom »KATHREINER«.

Znana

„Bobnarjeva kovačnica“
v Kandiji pri Novem mestu

se meseca aprila dá v najem. Oddá se ali kovačnica sama, stanovanje in drugo pa posebej; še raje pa vse skupaj enemu najemniku: kovačnica, hiša z gospodarskim poslopjem in poljem. Redi se lahko krava in eden ali dva prašiča. Več pove Janex Kušljan, posestnik v Kandiji. 183 D 2-1

Prava Ciri in Metodova kavina primes
1 D 12-2 katero priporoča
Prva jugoslovanska tovarna za kavine surrogate v Ljubljani.

Cementna zarezna stesna opoka

iz portland-cementa in peska

Streha prihodnosti.
Patentirana v 30 državah.

Trpežnejša in lažjejša
streha, kakor iz vsake
druge vrste strešnih opek
iz lovice. 10 D 12-2

Edini izdelovatelj za Kranjsko

Janko Traun

izdelovatelj cementnin, Glince pri Ljubljani.

Kmetska posojilnica ljublanske okolice

registr. zadruga z neomejenim poroštvom

v LJUBLJANI, v lastni hiši
na Dunajski cesti št. 18, na
vogalu Dalmatinove ulice
obrestuje hranilne vloge po

2 D 12-2 **4 1/2 %**

bres odbitka rentnega davka, katerega le-ta
posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure od 8.—12. in od 3.—4. ure
popoldne.

Hranilne vloge sprejemajo se tudi po
pošti in potom poštno-hranilničnega urada.

Stanje rezervnega zaklada K 98.238.41.
— Varnost hranilnih vlog je tudi zajamčena
po zadržnikih.

Upravno premoženje Kmetske posojilnice
znaša 5.245.845.40, stanje hranilnih vlog
K 5.089.883.14.

Denarni promet K 23.806.306.40.

Poštno-hranilničnega urada št. 828.406.

Proda se iz proste roke pritlična hiša

tik okrajne ceste v **Gradcu št. 30 pri Litiji**, oddaljena je le 10 minut od predilnice ali topilnice. Spodaj ima dve stanovanji, pod streho pa eno z dvema sobama. Pri hiši je vodnjak, mal pod, šupa, dve kleti, drvarnica in svinjak, vse v dobrem stanju. Blizu hiše je z mladim sadnim drevjem zasajen sadni vrt in mala njivica. Več pove lastnik **Martin Kukavica** na licu mesta. 169 D 2-1

Karlovarski želodčni in prebavni prašek

s poprovo meto, varstvena znamka „kača“, ima prijeten okus, je zdravniško priporočen in se uporablja pri neredni prebavi, kron. želodnem kataru, krčih v želodcu, zgagi, gorečici, pehanju, slabem okusu, bljuvanju, pomanjkanju slasti. Če se rabi vztrajno, prenehajo vse želodčne bolezni. Priznalna pisma dohajajo vsak dan. Cena: Ena škatljica 2 kroni, pri šestih škatljicah franko. Izdeluje in razpošilja: **lekarna pri medvedu v Mor. Schönbergu 47**. Dobiva se skoro v vseh lekarnah; kjer ni zaloge, naj se naroča naravnost. 1570 D 13-10

Odlikovano

umetno in trgovsko vrtnarstvo

Alojzija Horskica v Ljubljani.

Največja in edino strokovnjaško urejena

semenska trgovina na Kranjskem,

poljskih, zelenjadnih in cvetličnih semen.
Prava in pristna. Tu se tudi izdeljujejo
sveži in suhi šopki in venci s trakovi in
napisi kakor mnogovrstne cvetlice v loncih.
Preparirane palme in vsi v to stroko spadajoči predmeti, po najnižjih cenah.

Cenik je brezplačno in frankovano na
2020 D 10-4 razpolago.

Katol. Bukvarna v Ljubljani

priporoča knjigo 1461 D (4)

Slovenska kuharica

ali navod okusno kuhati navadna
in imenitna jedila.

Spisala in na svitlo dala Magdalena Pleiwels.

Peti pomnoženi natis z okoli 70 str. obsegajočim, po **M. Lavtičar sestavljenim dodatkom**. Cela knjiga ima VIII. in 400 strani. — Cena K 3.—, elegantno v platno vezana 3 K 60 vin., po pošti 20 vin. več.

Vsestransko pripoznana kot najboljša
kuhinjska knjiga.

Dobiva se po vseh knjigarnah.

Najodličnejši profesorji in zdravniki priporočajo pri pljučnih boleznih, kroničnem bronhijalnem kataru, oslovskem kašlju, škrofulozi, influenci.

Sirolin

Povečuje slast do jedi in težo telesa, odstranjuje kašelj, izmetavanje gnoja, nočno potenje.

Kdo naj jemlje Sirolin?

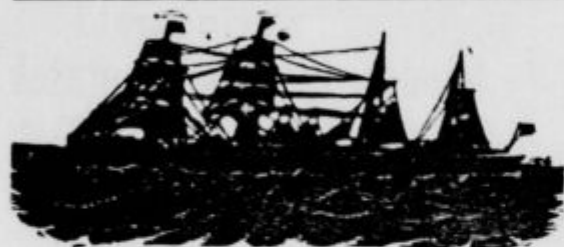
1. Vsakdo, kdor dalje časa bolega za kašljem. Kajti boljše je, boleznj preprečiti, nego jih zdraviti.
2. Osebe s kroničnimi bronhijalnimi katarji, katere ozdravija Sirolin.
3. Kdor ima naduho, katero Sirolin zdatno olajša.
4. Škrofulozni otroci z oteklimi žlezami, očesnimi in nosnimi katarji itd., pri katerih Sirolin siljajo vpliva na splošno hranitev.

Svarilo! Nahajajo se manj vredni ponarejeni izdelki! Treba je paziti na to, da ima vsaka steklenica našo posebno znamko „Roche“ in zahtevati vedno le Sirolin „Roche“.

„Roche“

Dobiva se z zdravniškim receptom po 4 K steklenica.

F. Hoffmann — La Roche & Co., Basel (Švica), Grenzach (Badensko).

Gold 70 — za železnico in barko

„RED-STAR-LINE“
Rdeča zvezda

v Ameriko
preko Antwerpna v New-York,
Philadelphia.

Hitra in varna vožnja na moderno opravljenih, novih brzoparnikih te solidne družbe s pošteno in čisto postrežbo. Natančen, zanesljiv pouk in veljavne vozne liste dobite v Kolodvorskih ulicah števil 41, od južnega kolodvora na desno. 35 D 16-16

V našo pisarno pridite za gotovo vsaj v torek dopoldne, da prestopite pravočasno na barko v soboto zjutraj. Naši parniki — Finland, Kronland, Vaderland, Zeeland — vozijo do New-Yorka osem dni. To je pribito. Učjudnost, snaga in zdrava hrana je na njih pri nas prvo in zadnje.

Za zastopstvo „RDEČE ZVEZDE“

Ivan Nep. Resman.

Tisoče zahval.

nih pisem iz vseh del sveta dobite pojas. in pouč. knjiga kot dom. svetopisec o A. Thierry-ja balzamu in centifol. mazilu kot nenadomestno sredstvo. Ta knj. se pošilja proti protu 35 v. (tudi v znam.) Naroč. dob. knjigo zastopj. 12 mal. ali 6 dvoj. mal. balzama stane 5 kron. 60 mal. ali 30 dvoj. steklenic K 15.— franko z rabojem vsaj itd. 2 lončka centifolj. mazila fr. z sal. K 3 60. Prosim nasloviti na lekarnar A. THIERRY v Pregradi pri Kopli-Slatini. — Ponar. in razprod. posrejanj mojih edino pravih preparatov prosim mi naznaniti, da jih sodnik 1903 D zasledujem. 24-1

Stanje hranilnih vlog: Rezervni zaklad:
nad 20 milijonov K. okroglo 700.000 K.

* Mestna hranilnica ljubljanska *
v svoji lastni hiši v Prešernovih ulicah.

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunala vlagateljem. 3 D 12-1

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska s vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4%, % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33. letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje, in sicer po 4%, % do 5%.

Stanje vlog 30. nov. 1904: Preje: Gradšče 1, sedaj: Denarni promet 30. nov. čez 10 milijonov kron. Kongresni trg 2, 1. l. 1904: čez 42 milj. kron.

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje!

Ljudska posojilnica

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan ter jih obrestuje po 4 1/2% brez kakega odbitka, tako, da sprejme vložnik od vsacih vložnih 100 K čistih 4 K 50 h na leto.

Stanje vlog 30. novembra 1904: K 10,586.128-71 Denarni promet do 30. novembra 1904: 42,500.883-08.
Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštnohranilnične položnice na raspolago.

V Ljubljani, dne 1. januarja 1905.

4 D 12-2

Dr. Ivan Šusteršič, predsednik.

Josip Šiška, knezoškofjski kancelar, podpredsednik.

Odborniki:

Josip Jarc, veleposestnik v Medvodah, Anton Belec, posestnik, podj. in trgovec v Št. Vidu nad Ljubljano, Dr. Andrej Karlin, stolni kanonik v Ljubljani, Karol Kauschegg, veleposestnik v Ljubljani, Matija Kolar, župnik pri D. M. v Polju, Ivan Kregar, svet. trg. in obrtne zbornice v Ljubljani, Francišek Leskovic, zasebnik in blag. Ljudske pos., Karol Pollak, tovarn. in pos. v Ljubljani, Greg. Slibar, župnik na Rudniku, Dr. Aleš Ušeničnik, profesor bogoslovja v Ljubljani.

Trgovskega učenca

14 do 15 let starega, iz poštene hiše s prav dobrimi šolskimi spričevali. sprejme brezplačno večja ljubljanska trgovina. 89 D (2)

Ponudbe sprejema upravištvo „Domoljuba“.

Kovačnica

s potrebno kovaško opravilo in prijetnim stanovanjem se da pod zelo ugodnimi pogoji sprtaemu oženjenemu kovaču, kateri ima koncesijo za kovaško obrt, takoj ali pa po dogovoru v najem.

Ponudbe sprejema Karol Lenče, posestnik in vinski trgovec na Laverci p. Ljubljani. 69 D 4-2

Rešite svojo živino

pred omežanjem in drobljenjem kosti, ki je po
javni živinozdravnikov neizogibno, ako se krmi klaja
prez mineralnih snovi; dodajte krmi vedno

Barthel-novo klajno apno.

Nekaj deka vsak dan v predobrambo koristi več
nego ravnateljstvo kilo po pojavu teh bolezni.

Potrebuje se na pol leta za 1 kravo 6-7 kg., za
prašiča 4-5 kg. 91 D 6-2

Izdatek nezaznat, korist 100tera. - Pred
ponarejanjem se svari. 5 kg na poskušajo 2 K, 50 kg 12 K.

Mihael Barthel & Comp., Dunaj X/3, Sic-
cardsburg. 44/51.

Zaloga v Ljubljani pri Edmund Kavčiču in
Anton Šarabon.

HERBABNY-jev
podfosfornokisli
apneni-železni sirup.

Ta pred 35 leti vpeljani, od mnogo
zdravnikov odobreni in priporočeni

pralni sirup

je slez odstranjujoče in kašelj pomirjačo
sredstvo. Ker ima v sebi grenke tvarine vpliva
na dober tek in prebavanje in pospešuje
reditev. To za tvorjenje krvi tako važno
železo je v tem sirupu v lahko as mlitrani
obliki zastopano. Zelo koristno je za slabotne
otroke, posebno za utrjevanje ko-
sti, ker ima v sebi fosforovo apneno sol.

Cena eni steklenici Herbabnyjevega
apnenega železnega sirupa K 2-50, po pošti
40 h več za zaviljanje. 2017 D 14-4

Svarilo!

Vas pred
enakim ali podobnim
imenom razširjene,
kar se tiče sestava
in učinka našega ori-
ginalnega preparata,
čisto različne pona-
redbe našega že 35 let
obstoječega fosfornokislega apneni-železnega
sirupa, prosimo tedaj, vedno odločno zahte-
vati „Herbabnyjev apneni-železni sirup“ in
na to paziti, da se bode zraven stoječa, ob-
lastveno vknjižena varstvena znamka na ste-
klenici nahajala.

Edino izdelovanje in glavna razpošiljatev:

**Dr. A. Hellmanns Apotheke „zur
Barmherzigkeit“**

Wien, VII: Kaiserstrasse 73-75.

Zaloga skoro v vseh lekarnah.

V zalogi je nadalje pri gg. lekarnarjih:
v Ljubljani: M. Mardetschläger, I. Mayr,
G. Piccoli, U. pl. Trnkóczy; Beljak: L. Ass-
mann, Jobst & Schneider; Breže: G. Elsässer
dedič; Celje: M. Rauscher, O. Schwarzl &
Co; Celovec: P. Birnbacher vdova P. Hau-
ser & I. Pichler, V. Hausers R. pl. Hillinger,
I. Kometter; Črnomelj: P. Haika; Reka;
A. Mizzan, F. Prodam, G. Prodam, A. Schindler;
Sovodenj: F. Kordon; Št. Vid: A. Schiebl;
Trbiž: I. Siegl; Trst: A. Filippi, E. pl. Leiter-
burg, P. Prendini dedič, M. Ravasini, Dr. J. Se-
ravallo, A. Sutina, C. Zanetti; Velikovec:
I. Jobst; Volšperk: I. Huth. 1968 18 6

Izjava.

Jaz podpisani **Jakob Lenič**, posestnik iz
Sekiršč št. 1, obžalujem in preključujem vse razža-
ljive besede, ki sem jih nedavno govoril v g. stilni
gosp. I. Bregarja v Robu o gospodu **Ivanu Štru-
kelju**, učitelju v Robu, ter se mu zahvaljujem, da
je odstopil od svoje obtožbe proti meni.

Rob, dne 8. januarja 1905.

Jakob Lenič, l. r.

1980 D 24-5

Ernest Hammerschmidt-a nasl:
Madile, Wutscher & K^o.

trgovina železnin in kovin,

LJUBLJANA, Valvasorjev trg 6, Prešernove ul. 50.

Velika zaloga poljedelskih strojev
in orodja.

Nizke cene!

Prva kranjska
z vodno silo in turbino

delujoča

tovarna stolov

tvrdke FR. ŠVIGELJ

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko,

priporoča sl. občinstvu, prečast duhov-
ščini, imejiteljem in predstojnikom za-
vodov in šol, krčmarjem in kavarnar-
jem, ravnateljstvom uradov, gg. brivcem
itd. itd. natančno in trpežno izvršene
stole, naslonjače, fotelje, vrtno
stole, gugalnike itd. po kar naj-
bolj nizki ceni. Blago je iz trdega, iz-
branega lesa, poljubno likano ali v na-
ravni boji imitirano.

Največja zaloga stolov, naslonjačev in gu-
galnikov iz trjeja.

Na željo pošlje tvrdka najnovije oblike cenike
z nad 80 likami, iz katerih je razvidna oblika
blaga in cene, zastoj in franko.

☞ Naročevalcem na debelo dovoli se
znaten, popust. 1356 D 12-11

Pekovski vajenec

se sprejme v pekarijo
pri **Janko Traun-u** na
Glincah pri Ljubljani.
93 D 3-2

Sprejme se 86 D 2-2

vrtnarski učenec.

Luka Tomšič, vrtnar,
Ljubljana, Erjavčeve ulice
št. 9.

Posestvo naprodaj

30 mern. posejanja z gozdi
travniki brez ali z živino
krmo, orodjem, poljsk. pri-
delki. Polovico kupne cen-
e ostane lahko v posestvu. —
Več se poizve pri ondot-
nemu posestniku **Franc
Zupanu** v Mošnjah št. 27,
p. Radovljica. 87 D 3-2

Zahtevajte pri nakupu

702 D 19

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko jelen.

Varstvena znamka.

Ono je

zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi.

Pere izvrstno.

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno
perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo
imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno
znamko „JELEN“.

Dobliva se povsod!

JURIJ SCHICHT, Ustje, največja tovarna te vrste na evropski celini.

Angeljnovno milo

780 D 12-10

Marzeljsko (belo) milo

sta najbolj koristni
S štedilni mili
za hišno rabo.

Doblivate jih po spec. trgovinah!

Pavel Seeman
izdelovatelj mila
in čebelno-vo-
ščenih sveč v
Ljubljani.

V trgovino z mešanim

blagom se sprejme takoj

učenec

poštenih starišev, več slo-

venskega in nemškega je-

zika, star 14 let. 96 D 2-2

Leopold Zoré, trgo-

vina Javornik.

+ Suhost +

Lepa popolna telečna razvilo se doseže z uporabo tak. sajgm. tanatoln praška za moč, odlik. z slat. svetinjami v Parizu in Londonu 1904. Najla pospeš. telečne moči, objenice celoga živčnega, v 6-9 tednih do 20 junite na taht. Strava. priprav. Zajam. nekdel. Straga rovine. Mogo. zakvalnie. Cena kartona z navodilom kron 2-50 brez poštne. 201 D 24-3

Kozmetički zavod v Bazlu. Glavna zaloga za Avstro-Ogrsko „Orlova lekarna“, Komotov (Češko) o 1202 B

Cevlji gl. 1-30.

Le radi velike zaloge!

I par za gospode z elastiko, en par za dame, en par za deklice, en par za otroke na evrice ali gumba, topia prijetna nožnja, lepa oblika. Vsi ti 6 pari za gl. 1-30. V zalogi vseh velikosti in vrstah do najfinije po izdelavi nizki ceni. Pošilja se proti por. Zamena darilna. — Uvoz in izvoz Eber-son, Dunaj, VII. Kalsterstr. 115 B 130

Razprodajalec se iščejo. 1808 D 10-7

Le od 1. 1886. tisočkrat sijajno izkarano in pohvaljeno 1824 D 6-4

„Seehund“

gumitran-mazilo

na-čevlje nepre- pravi močne trpežne, mehke in snajlji- ve. Primerno tudi za konj- sko opravo in jermena. — Skatija od 10 do 160 vin v vseh trgovinah s koloni- jalnim, drozjerijskim in us- njarskim blagom. Edini iz- delovatelj J. Lorenz & Co. Heb. Češko.

Razprodajalec velik popust.

Glavobol

migreno, nervoznost po velikem naporu odstranjajo Neudorfske pastile proti glavobolu. Skatijca K 1-50. Po pošti francozski pred vpo- slati K 1-70 ali po pov- zetje. Edino prave v

Orlovi lekarni, Komotov, Češko. 1906 c D 3-2

Proda se v Dolenji- vasi pri Cerknici

hiša št. 45

z vsemi gospodarskimi pos- lopji ter z vrtom. — Več se poizve pri lastniku Ma- tija Šrukelj v Dolenjivasi 45 pri Cerknici. 90 D 2-2

+ Suhi +

slabotni, slabokrvni, blodini se suševši najla vrede po kratki uporabi moje odlik.

redilne moka Käthe

zahvalno savarjena, sira- nika pripravljena. — Straga rovine. Cena kartona gl. 1-10 po povzetju s navodilom vpo- 1900 D 2-1

Mad. Käthe Menzel

Dunaj XVIII. Schulgasse 3, I. nadstropje, 10.

Najceneje dobite stroje

za rezanje, gepelne, mla- tilnice, motorje, trombe in klinje pri Fran Zemanu, Ljubljana, Poljanska cesta št. 24. 1907 D 10-6

Ceno Češko posteljno perje

5 kg novega skubljenega K 9-90, boljšega K 12-12, belega, isto mehkega, skubljenega K 18-18, kron 24-24, snežnobelega, mehkega, skubljenega K 30-30, kron 30-30. Po- šilja se francozski proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vrame proti povzetju poštne stroškov.

Benedikt Sachsel, Lobes 159 p. Plzen na Češkem.

Kraljestvo Saško Tehnikom Halnichen

Višje učilišče za strojne in elektro-inženjerje, tehniške in poslovodje.

Prospekti razstoj

1218 D 6-5

Poročni prstani

6 karat. komad gl. 1-50, in višje. 14 karat. komad gl. 3-50, in višje.

Reelno. Brez vsake brazde pri 171 D 3-1

Leopoldu Mayerju

c. kr. sodno zaprišč. cenivec Dunaj XIV, Mariablfirstr. 187 I.

Telečje želodce

kupujejo po najvišjih dnev- nih cenah bratje Bayer, tovarna za sirišče, Avgs- burg 180 D 3-1

Naprodaj je

posestvo

pol ure od farne cerkve. Hiša obstoji iz ene sobe, kuhinje, veže in kleti. Zra- ven je hlev za živino, dva svinjaka, skedenj in koro- lec, vse v dobrem stanju. Zemljišča z lepo lego in ro- dovitno zemljo za 20 mer- nikov posevte, štiri gordi, trije travniki. Vse to se prodaja iz proste roke pod ugodnimi pogoji. Več pove Francišek Povše, posestnik na Polju 4, pošta Tržišče, Dol 181 D 1-1

Sprejemem takoj

učenca

od 14 let starega naprej, pod dobrimi pogoji za pekovsko obrt.

Josip Možina, pekov- ski mojster v Kamniku, Velika ul. št. 4, Kranj- sko. 165 D 1-1

243 D 23

Kdor si želi dobro zane- sljivo pravo švicarsko ure za pošteno ceno, obrne naj se ali zahteva cenik od daleč na okrog dobro poznane dolgo let obstoječe tvrdke

Franc Čuden

urar in trgovec z zlatino in sre- brnino, kolezi in živalnimi stroji delničar družbe prvih tovarn ur „Union“ v Ženevi in Bili in Svici zalagatelj o. k. dolenske železnice v Ljubljani, Prešernove ulice nasproti frančiak. samostana Filijačka! Glavni trg nasproti rotovžu. Geniki zastoj in poštne prosti.

„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani

priporoča za

— ženine — in neveste

knjižici:

Kratek pouk o svetem za- konu. Za slovenske zaročen- ce in zakonske sestavil Janez Zabukovec, župnik. Cena 70 v., s poštino vred 80 v. — Kdor naroči deset izvodov, dobi enega kot nameček.

Pouk krščanskim stari- šem. Po naročilu knezoškofa ljubljanskega Dr. A. B. Jegliča, po nemški knjigi obdelal Fran- čišek Bleiweis, župnik. Cena 50 v., po pošti 60 vin.

Kljub izvanredno nizki ceni dodano na 20 izvodov enega po vrhu.

Cenjem naročnikom svetujemo, da nam pošljejo denar po pošti nak- zalci naprej in kar na odrezku (kuponu) naznanijo, katere knjige želijo; — na ta način si prihranijo stroške poštnega povzetja. Srečda naj dodajo tudi vselej, kolikor stane pošiljatelj po pošti.

Šivalni stroji najboljši in najcenejši ter v naj- večji izbiri se dobe v Kranju; tudi razna zraven spadajoča dela, čolnički, igle, olje, svila za umetno vezenje i. t. d. se dobi po jako nizki ceni. Za stroje se jamči več let. Stroji se prodajajo tudi na mesečne obroke. Pouk za umetno vezenje vsak dan brezplačno. Cenike pošiljam zastoj.

— Lorenc Rebolj, —

zaloga živalnih strojev in koles v Kranju, 2006 D 12-5 Glavni trg št. 189.

Pridnega zvestega

učenca

vzprejme takoj 168 D 1-1

A. Vengar, fotograf

v Radovljici, Gorenjsko.

Sprejme se takoj 172 D

učenec

za kolarski obrt

Franc Jenko

Pungartšt 8, p. Škofjaloka.

Deček

poštenih starišev pridne- zmožen računstva in plemen- se išče v trgovino z na- šanim blagom. 16000 Konsumno društvo v Ra- rem trgu pri Lohu.

Koverta s firmo vizitnice in

trgovske račune priporoča

Katoliška tiskarna

Stenske ure z godbo

je zadnja novost v izdelavanju ur. Za francoske miniaturne stenske ure so 100 dolge, omara, kakor kaže slika, je iz ravnega orebovega lesa, najfinije pokr- rana, z umetno izrezanim nastavitel- igrava vso oro najlepše koračnice in pla- Cena z zabojem le 8 gl. leta ura in godbe, vendar z bitjem vsake pol ure, zabojem le 6 gl. — Z bitjem liči ura gl. 6-50. Te stenske ure niso le vso- čene na minuto natančno ideče, vsem pismeno jamstvo, marveč vsled tega izdelave tudi lep in eleganten sobni dek- sek — Budilka z zvonom in posodni teča gl. 1-70, budilka z godbo in zvonca gl. 6-—, nikelnasta koračnica ura gl. 2-—, pristna srebrna ura gl. 5-—. Pošilja se le proti poroki. Neprimerno se vzame nazaj za poroki denar, torej nikakega rizika. Vsih b- striran cenik o urah, vertikalnih, pred- itd. zastoj in francoz.

Josip Spiering, Dunaj I., Postgasse 2-59.

2017 D 10-5

Ugodna prilika!

Posestvo naprodaj za 8500 kron

je v prijetnem kraju na Dolenjskem, obstoječe z lepo enonadstropno hišo, hlevom, topler- kozolcem, lep bukov gozjd in nekaj njiv. V hiši nahaja se vže nad deset let, prodajalca z mešanim blagom in žganjetoč. Vse je prav v dobrem stanju. Prodase takoj, ali pa odda se prodajalca v najem. Dobra kupčija je vsakemu zagotovljena. 94 D 3-2

Ponudbe in vprašanja naj se pošiljajo pod šte. 50, pošto leteče: Novomesto.

☞ Za polovico plačila se tudi počaka.

Šunka s kožo, kilo po 1 gl., brez kosti po gl. 1-10, plečeta brez kosti po 90 kr. slanina in suho meso po 80 kr., prešičevi in govci jeziki po 1 gl., glavina brez kosti po 45 kr.

Salame dunajske po 80 kr., a la krakovska fine po 1 gl., iz šunke zelo priljub- ljene po gl. 1-20, a la ogrske, trde po gl. 1-50, ogrske fine po gl. 1-80 kilo. — **Velike klobas** ena 20 krajcarjev.

Slivovka, brinovec, pristen liter po gl. 1-20. — To priznana dobro blago pošilja po povzetju od 8 kil naprej prokajevalec in 170 D (1) razpošiljalec živil

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Preklic.

Jaz, **Janez Krhin**, posestnik iz Št. Jerneja, prekličem s tem vse, kar sem govoril raztajlivo o županu g. **Josipu Polanc-u** in Št. Jerneja in s tem javno pripoznam, da je on vse časti vredna mož. 167 D 1-1

Janez Krhin, posestnik iz Št. Jerneja